

Yeniden • • MiLLî

MÜCADELE

ÜNİVERSİTELERDEKİ
KIZIL TERÖRÜN MES'ULLERİNİ

ACIKLIYORUZ

5 OCAK 1971

SAYI: 49

MÜCADELENİZ ÜMİT VERİYOR

Kardeşlerim, aghyan tebesümü, mor çehreli gönüller, ızdırab duyan yuvalar, yolsuz kalmış, istinatgâhsız kalmış gençler, tarihinden kopmuş fertler kültüründen uzak kalmış, ken dinin nasıl hareket edeceğini bilmiyen toplum, yığın yığın insan sürüsü, nerede kurtuluş olduğunu bilmeyip Millet düşmanlarına yardım eden kafalar, ruhlar, servetler, hep mücadelemizin mufakkiyetini beklemekte, devletin milletin bekasında bir ümit tacı olmaktadır. Zira asırlar üzerimizden geçmek üzere iken Müslüman Türk'ün kaderine kimlerin ha kim olduğunu, bildiren fedakar insanlar çıkmışsa da meselelerin umuma şamili hale gelmesini sağlayamamışlardır. Fakat bugün şuna inanıyorum ki, artık Türk Milletinin kaderindeki yapıpı duran kızıl, hain na mussuz eller kırılmaya ve çölelmeye başlamıştır.

Bunu düşmanlarımız da bu gün itiraf etmekte hiç tereddüt etmeden söyleyebiliyorlar. Bundan dolayı bu mücadelenin yalnız Türk Milleti için değil, edir kamplarda yaşayan Müslüman Türk kardeşlerimizin de il, bütün cihana alemşümül bir kurtuluşun ifadesini arz etmektedir. Zira bizim ideoloji-

miz kendi kurtuluşumuzu sağladıktan sonra bütün insanlığın kurtulmasını içine düştüğü buharlardan çıkarılmasını ister. Bu açıdan insanlık aleminin kurtuluşu Türk milletinin kurtuluşu ile mümkün olacaktır. Bu kurtuluşta muhakkaktır.

Bundan dolayı kardeşlerim, açmış olduğunuz mücadele metodu artık yeisli gönüllere ümit vermektedir. Bizler dahi ümit içindeyiz. Nasıl ümit içerisinde olmuyalım? Ümitsizlik içerisinde kalmamıza imkân var mıdır? Hayır buna hiç imkân yoktur. Ben bugün öyle millet evlâtları görüyorum ki, millet düşmanlarını en ufak bir hareketinden seze bilen onu topluma haber veren millet ihtiyaçlarını çok yakından tanıyan maddenin bütün insana bakan yüzü ile, Allah'a bakan yüzünü tanıyan, bilen, bununla manevi değerlerini, maddi imkânları içerisinde yoğunlaştırarak, maddeyi de kendisi için bir kurtuluş vesilesi değil, Allah'a çıkar bir yol olarak kullanan, maddenin esaretinden kurtulup yaratıcısının kulu olduğunu bilerek ona boyun eğen, Millî Mücadelenin zaruri, ideolojimizin ayakta durmasını mecburi bilen bir nesil görmekteyim. Bu da mücadele kahramanlarıdır. İşte bu nesil

ile yeislerim ümide, gayretsizliğim, gayrete, inkılâp ederek mücadelenin bir ferdi olarak onun çalışan çarklarından bir dış olmaya gayret etmekteyim. Zira Fatih'lerin, Yavuzların idealini, Alp Aslan'ların şahametini görmekteyim. Bunun için düşmana karşı öğünebiliyorum. Onu mücadele metotları ile yenebiliyorum. İnşallah siz bütün ideolojileri yene rek dünyayı asırlardır ulaşmak istediği gerçek medeniyete ulaştıracaksınız. Dünya yeni değişme hareketlerine başlayacak bu değişimde sol ideolojilerin ayakta durmasını imha edecek, yerini sağ ideoloji teşkil edecek fitri, insani olan hayat, kâinat, insan anlayışını beyinlere sokarak kültürel bir inkılâbı sağlarken; devletler de tamamen bugünkü çıkmazdan kurtulmak için istenilen değişimlere baş vuracak, böylece solun yapmış olduğu tahribatlar ber taraf ediliyerek insanlık özlenen medeniyete kavuşturulacaktır. Böyle bir zaferi Osman Gaziye müyesser kılan Allah'ın size de kılmasını diler, mücadele nizde muvaffakiyetinizle dua ederim.

İsmi Mahfuz

Hainlerin Zulmü Bitmeyecek mi?

Yine millet evlâdı öksüz. Milletin ızdırabını ızdırap edilmeyen kişilerin yine istismar vasıtası olacak, millet evlâtları. Yine bir avuç yahudi piçi komünistler tarafından vurulacak, yine mason-komünist işbirliği neticesinde millet yeni uçurumlara sürüklenecek. Geçen yıl da böyleydik biz. Bu yıl da böyle, ama, mücadele etmekle haklı dâvamızda zafer bizim olacaktır.

Günaydın 1971!.. Kişiliğini unutan insanları bir takım sapık ideolojiler peşinde koşacak.. Güneş girmeyen sokaklarda, ıslak kaldırımlarda gene millet evlâdı, bir ideoloji için kurşunlanacak.. Anadolul!.. Kentim, kasabam, kö-

yüm; dağlarında, ovalarında hürriyet ve gahid kanı kokan herşeyi ile benim Anadolul!.. Memleketimin servetleri ya bancılar tarafından soyulacak, hastahane kapılarında iniltiler duyulacak, ilgisiz ellerin içlerine bakarak yalvaracak. Ak'a kara diyenlerin Türkiye'sinde çaresizliğime, güçsüzlüğüme bakıp ağlayacağım. Dostluklar yalan olmuş, sevgiler yalan... İnsan kulluk vazifesini unutmış gidiyor, nereye, nereye?

Kıbrıs, Türkistan, Orta Doğu, Vietnam, Keşmir yeniden âlevlenecek. Yine kasırgalar geçecek, binlerce çocuğu öksüz bırakan kasırgalar.. Bir hippi yeli savuracak dünya gençliğini. Manyak oğlanla-

Yurtta Mücadele Var Sesimi Duyuyor musun?

Sana haykırıyorum, bir lahza dinle beni, Madem ki Türk oğlusun, hani sen Türklük hani, Kalk geldi, düşmanınla o mücadele günü, Aç kulaklarını dinle, sesimi duyuyor musun? Uyan behey Müslüman! sen hala uyuyor musun?

Yetmez mi bu dinsizin artık sana yaptığı? İlah diye taşlara topraklara taptığı? Bırakıp hak yolunu, bir çıkmaza saptığı? Sen bunlara göz yumup daha da uyuyor musun? Yurtta mücadele var, sesimi duyuyor musun?

İnliyor kalbindeki derin sızıyla vatan! Böyle mi vaatmişti sana ölümler atan? Oku tarihini de sonra kendinden utan! Bakalım sen gerçekten millete uyuyor musun? Ve millî gururunu kalbinde duyuyor musun?

Korkarım sarılmazsa vatanın bu yarası, Olacaktır hem senin hem benim yüz karası Senindi bütün dünya bak oldun maskarası, Bu acı gerçekleri kalbinde duyuyor musun? Yoksa gaflete daldın, daha da uyuyor musun?

Amerikan itine ve moskof piçlerine Bak vurma günü geldi, tekme kışkırtılma! Onları o korkakça kuvvet ve güçlerine, Sen başını korkmadan ortaya koyuyor musun? Uyansana gardaşım, daha da uyuyor musun?

Kükremeli imanım, kanım alev olmalı, Bu din, bu kitap, bu yurt hem de baki kalmalı Madem ki zafer hakkın, o da bizim olmalı, Haydi mücadeleye uykudan uyandınsa? Zafer er-geç senindir, sen Hakka dayandımsa?

Bekir KOÇAK

Körler Okulu Orta 3. Sınıf Öğrencisi

ANKARA

GEL

Ey tarihi şanlı millet,
Esaretin sana zillet,
Düşmanında yok merhamet,
Karşısına durmaya gel.

Soyuyor tüm servetini
Yahudi, Rum ve ermeni
Köle ediyor hem seni
Hesabını sormaya gel.

Dört yanı cennet bir vatan
Emanet sana atandan
Soysuzlara yatak şu an
Derslerini vermeye gel.

Darbeler altında bir din
Hakarete uğrar mü'min
Susuyor hep mes'ullerin
Uyan artık kendine gel.

Kurulacak Millî Devlet,
Güldürecek seni elbet,
Yaşayacak ilelebet,
Temelini atmaya gel.

Mahmut ALTINDAĞ
Karşıyaka Lisesi
ADANA

rın gürültüsü unutulup gidecek, yüzyıllar yutan zamanın obur midesinde..

İnsan eti yiyen yamyamların hürriyete kavuştuğu Afrika'da, hürriyet şarkıları söylenecek «Mutambo» sokaklarında.. Wall-Street'te tezgahlanacak yahudi oyunları, Vatikan'da dolaşacak Papa sahte barışın sözcülüğünü yapmak için...

Bizse, Moskof zulmü altından inleyen Türkistan diye diye ızdırabını tadacağız tâ kalplerimizin derinliklerinde. Kıbrıs için, sevdalı, yanık milletimizin ızdırabını duyacağız. Tâ ki Millî Devlet kuruluncaya kadar..

Umudumuz; imanımızın, dinimizin, ahlakımızın yenilenmiş kılıncı uçları kadar keskin sağ yumruktadır...

Dileriz, gerçek millet evlâtlarının mücadelesiyle gülsün vatanımız!..

ORHAN BABÜR
ESKİŞEHİR

İNÖNÜ'YE HITAP!

Sayın İnönü!

Yılbaşı mesajınızı okuduk. Bu mesaj, Türkiye'nin nasıl bir yuvarlanış içinde olduğunu ilân etti. Bu mesajdan sonra hayatınızda tek müsbet davranış olan millî mücadelede bulunmuş olmanın imtiyaz ve şerefi de, artık tarihe karışmıştır. Zira, siz istiklâl harbi mücahitlerinin ruhunu muazzap ettiniz. Millî mücadelemizin şehit kabrini eşeleyen çakallarla, şehit torunlarını aynı lekeli elle çirkinleştirdiniz.

Yıl başı mesajınızın açık manası şudur. Siz, koalisyonlu veya koalisyonsuz bir CHP iktidarının hırsı içindesiniz. Cemal Gürsel'in tabiriyle, iktidar için «gerdeğe girmeye hazırlanan bir de likanlı gibi heyecanlısınız. Türkiye'de milletin ızdırpla takip ettiği üniversite hadiselerini, size iktidar yolunu açacak şekilde, en vicdansız adamın bile yapmayacağı şekilde tahrif ettiniz.

İşte bu iki temel duyguya dayalı mesajınız, bize şu açık mektubu yazmak zaruretiyle duyurdu. Bu mektup, tahrif ettiğiniz gerçekleri açıklar. Ve size tarihin mahkemesinde sorulacak suallerin fihristini verir. Bunlara parti gazetelerinizde cevap verebileceğiniz gibi, bize gerçeklerin ışığı ile; zihinleri bulanmış vicdanları paslanmış ve aldatılmış bir kısım gafili uyandırmak vesilesini vererek ve sizin siyasî mevla oluşunuzu ilân edecek, mukabil yazılarınızı, mecmuamızda da neşredebilirsiniz.

Mesajınız ne ciddiyet, ne doğruluk ve ne de makul bir siyaset tedbirini ihtiva etmektedir. Mesajınız sadece halka kan kusturmuş iktidarınıza varabilmek için, uygun bir siyasî ortam meydana getirmek niyetindedir.

Hatırlarsınız ki, koalisyonlu iktidarınızdan düştükten sonra, çok eski alışkanlığınıza uygun olarak üniversite talebesini sokağa dökme yoluna başvurdunuz. 1963 lardan sonra, şişirilen Amerika aleyhtarı gösterileri siz teşvik ediyor ve ter tip ettiriyordunuz. Gençlik kollarınız komünistlerle kucak kucağa, Amerikan aleyhtarı hareketleri teşvikhliyordu. Siz böylece Amerika dahil bütün dünyaya, «Türkiye'de istikrar ancak ben temin ederim» Ben iktidardan ayrılırsam kıyamet kopar demek istiyordunuz. Şimdi bu kanaatinizi açıklayan yeni davranışlar içindesiniz. Üniversite olaylarını üç ayda sükuna kavuşturmak mümkündür, diyorsunuz. Bu söz hem gülünçtür, hem de tehlikelidir.

Zira 1960'ın o buhranlı ilk aylarında da CHP lilerin ağzında aynı fısıltı dolayıyordu. «Paşa iktidarda 6 ay kalacak» her şeyi düzelterek ve ondan sonra ayrılacak» deniyordu. Siz başvekil olacaktınız. Nitekim oldunuz da. İşte 3 ay içinde her şeyi düzeltme zihniyeti, ne bahasına olursa olsun iktidara geçme arzununuz bir belirtisidir ki, korkunçtur.

Türkiye'yi Rusya'ya satmak, millî istiklâle niyet vermek için dîdinen, son derece kuvvetli bir cereyanın, şüphesiz ki tek yıkıcı cereyanın varlığını bilmenize rağmen halktan gerçeği gizlemeye çalışıyorsunuz. Burnumuzun dibindeki Rus canavarının içimizde ihanet ve ihtilâl hazırlayan 5. kolları ile, bu milletin sadece imanların dan ve vicdanlarından başka hiç bir efendisi köle olmaması evlâtlarını, bir tutmak küstahlığında ısrar ediyorsunuz.

Bununla gayeniz, komünizmden daha çok nefret ettiğiniz millî uyanışı boğmak, dinî suuru yok etmektir. Pratik hedefiniz ise, tahrif ettiğiniz üniversite olayları hakkında, millette uyanan huzursuzluğu istismar arzusudur. Bir avuç sapıtmış aşırı sol ve sağcı zümreyi ben tepeleyebilirim. Bunu da, üç ay içinde yaparım, demek istiyorsunuz. Ne güzel şey! Hastayı bildiğin gibi muayene et! Hastalığı keyfince teşhis et! Ve sonra ilâcın yahut iksirin avucunun içinde olduğunu ilân et! Bu usul hâlâ görülen bazı simsar doktorların para sızdırma usulüne ne kadar benziyor.

İşte iktidara böylece gelmek istiyorsunuz. Ve bunun için de üniversite olaylarını her zamanki gibi, tahrif ediyorsunuz. Doğuşun bir kısım gençlerin, sapıtmış, aşırı sağ ve aşırı sol mu-

taassıpları olduğunu söylüyorsunuz. Her halde sizin icadınız olsa gerek. Şu aşırı uçlardan mura-dınız nedir?

Sol ile aşırı sol arasındaki fark nedir? Bir solcunun mutedil veya müfrit olması acaba, CHP içinde olup olmaması mı demektir? Aşırılık, me-todda mı aşırılıktır, yoksa programda ve doktrin de mi? Eğer programda doktrinde aşırılık ise ortanın solunun, Marxizmin asgarî programından ayrıldığı nokta nedir? Tarla işgalcisi Ecevit'i, Leninden, Mao'dan ayıran nedir?

Aynı şekilde sağın ortası nerede biter, nerede aşırılığa kaçır? Böyle müphem ifadeler ve çirkin yakıştırmalar, namuslu bir adama yakışır şeyler değildir.

Mesajınızda, üniversite olaylarının bir kısım politikacılar tarafından tahrif edildiğini söylüyor-sunuz. Buna bir grubun vatanperver, diğerinin ise vatan haini olduğunu bütün cihana ilân ederek iştirak edebiliriz. Ve bu tahrikçi politikacı-ları başında mazisi ile ve hali ile siz varsınız, deriz.

Siz varsınız. Zira tek parti devrinizde üniversiteler ve talebe teşkilâtları emir ve kumandanı altında idi. Hürriyetin kısıntısı yoktu. Tam bir faşist diktası vardı. Faşist dikta, kop-koyu bir diktatörlük halinde devam ederken, me-sul hükümetiniz gayri müslim tebaya mahsus ol-mak üzere, ancak Nazi Almanyasında rastlanan bir kanun çıkarabiliyordu. Acaba bu hasımları-nızın alınca bir leke gibi sürmeğe çalıştığınız aşırı sağcılığın tam bir tatbikatı değil miydi?

Hatırlarsınız bir Tan olayı vardır. Tan mat-baası üniversite gençliği tarafından basılıp yıkıl-mıştı. Bu mübarek hareket daha sonra Rıfat Kay-seri, Konya, Taksim hadiselerinin aynısı olduğu halde, kim hakkında takibata geçildi. Kim mah-kum oldu. Partinizin kaleşörlü Hüseyin Cahit, CHP. nin İstanbul Vallsi, Emniyet müdürünüz ve başlarında Ali İhsan Göğüş'ün bulunduğu CHP li gençler, bizzat partinizin direktifleriyle bu faaliyetin içinde değil miydi? Şimdi sorarız, Tan hadiselerini Konya hadiselerinden ayırır-nedir? Sizce Tan hadiseleri iyidir, çünkü siz teş-vik ettiniz. Konya hadiseleri irtica ayaklanması-dır, çünkü bu harekette CHP liler yoktu.

Hatırlıyorsunuz ki, sayın İnönü, tipik bir sağ hareketin en aşırısını bundan 25 sene önce ter-tip ve teşvik etmiştiniz.

Üniversiteyi gençlik kollarıyla siyaset ocağı haline getirmiştiniz.

1960 dan sonra ise bütün gençlik teşekkül-lerini CHP inhisarına almak için ne yapmak ge-rekirse yaptınız. CHP li olmayan gençleri, kuy-ruk, gerici isnatları ile tahkir ederek, baskı üs-tüne baskı yaptınız.

CHP gençlik kollarına dalan ve Hikmet Kı-vılcımlı gibi müseccellerin partiniz kanadına sı-ğınarak, üniversitelerde yaptığı taşkınlığı hoş gördünüz. Teşvik ettiniz. Üniversitelerde «gerici avı» adı altında yapılan tecavüzler karşısında kı-lınız kıpırdamadı. Günlerce talebeler derslerine devam edemedi.

Gene hallerimizdeki sollar, gazete bastı, der-nek lokallerini tahrip etti, parti binalarını yıktı, tahrip etti. Sadece tebessüm ettiniz. Bugün kıpkı-zıl maskeleriyle kuduranlar, 8-10 sene önce par-tiniz himayesinde sokak saldırısı, tahrik ve ihtil-lâlciliğin stajını görüyorlardı. Ve siz, CHP nin insiyatifinde görünen harekete ses çıkarmıyor, müsamaha gösteriyordunuz.

Bu müsamaha ne zamana kadar devam etti? Bu müsamaha genel sekreterinizin himaye etti-ğiniz komünistler tarafından, yuhalanmasına ka-dar sürdü. Ve sizin şahsınıza hücumlar yönelin-ce, uyanabilirdiniz.

Bütün siyasî geçmişiniz gösteriyor ki, size bağlı gözüken her şey iyidir. Size zıt olan her şey kötüdür. Bu hususiye psikolojide hangi ad verilirse verilsin, siyasî iktidarı bu zihniyete malûl adamlara teslim etmek en büyük cinayettir! İşte bu sebepten sayın İnönü hazırlığınız bo-şunadır!

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî MİLLÎ DÂVÂ MECMUASI

YIL: 1 — SAYI: 49

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devanılı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAĞI
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ
Şen-AL Matbaası

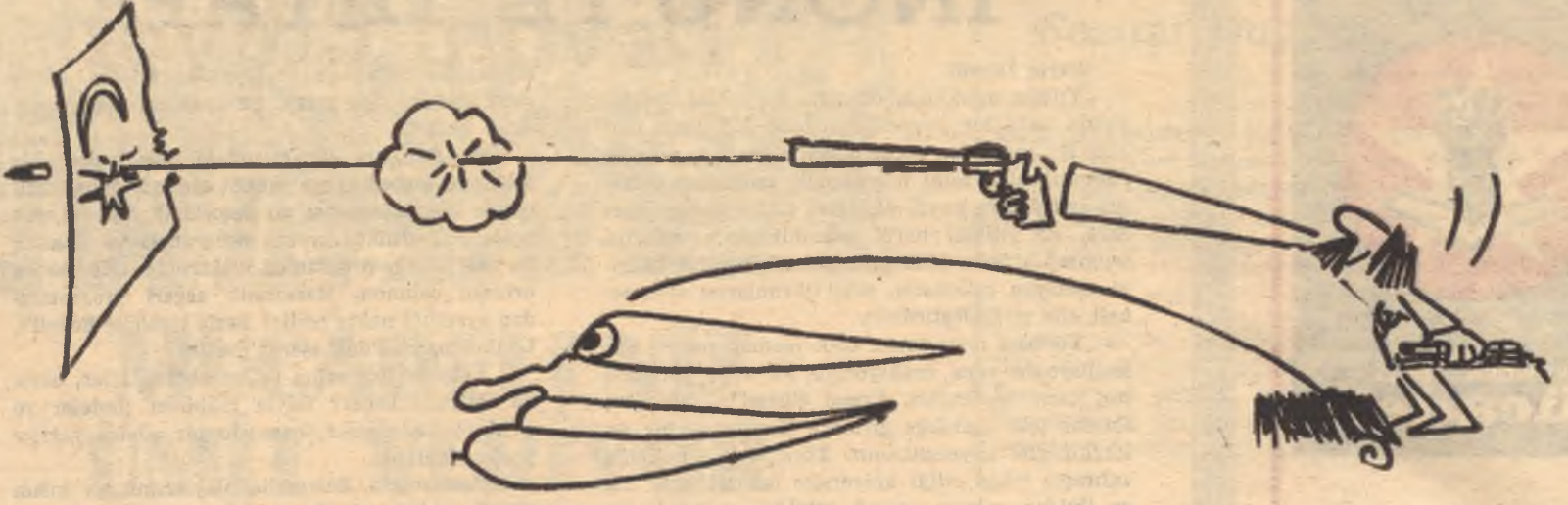
BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FİATİ : 150 KURUŞ

Yeniden Millî Mücadele

ÜNİVERSİTELERDEKİ KIZIL TERÖRÜN MES'ULLERİ KİM?

Mecmuamızın 48. sayısının çıktığı günden bu zamana kadar, içtimai hadiseler, her geçen gün artan bir tansiyonla gelişti. Üniversitelerde yürütülen hareketler karşısında, bu zamana kadar, korkunç bir vurdumuyumazlıkla hadiselere bakan insanlar bile endişelerini izhar etmeye başladılar. Gazetelerin baş manşetlerini Ankara'da, İstanbul'da, Trabzon'da, İzmir'de, Erzurum'da silahlı, bombalı grupların çıkardığı hadiseler işgal etti.

Ankara'da ölen iki komünistin cenaze törenleri, Türk-İş'in merkez binasının komünistler tarafından bombalanması, Amerikan ve İngilizlerin evlerinin bombalanması, Eskişehir'de MHP binasının bombalanması, Ankara'da nöbet bekleyen iki polislin komünistler tarafından kurşunlanması, bir polis arabasının dinamitle havaya uçurulması, Trabzon'da bir ortaokul talebesinin komünist kurşunlarıyla şehit edilmesi, Ankara'da öldürülen bir İranlı öğrencinin morgdan kaçırılması ve Türk Bayrağına sarılarak götürülmesi ve burada sayılması mümkün olmayan öldürme, yaralama, dinamitleme, bombalama, sabotaj ve tahripler gazete sütunlarını doldurdu.

Bir de bu hadiseler üzerine yayınlanan bildirileri, beyanatları nazarı itibara alırsanız, hafta boyunca kopan gürültüyü daha iyi tasavvur ede-

bilirsiniz. Komünizme uşak olmuş asistan ve profesör taslaklarının, komünist sabotajları sevimli gösterme ve örtme çabalarından tutun da, başını kaldırıp ne oluyor diyebilen zavallılara kadar eli kalem tutan herkes yazı yazdı. Çare gösterdi. Fetva verdi. Bu arada en dikkati çekenler, elbet teki politikacıların ve hükümet etmekte olan mesul başların sözleri idi.

NELER SÖYLENDİ?

Hâdiseler olup biterken, bunlardan gerçekten müteessir olan, endişe duyan, temiz millet evlatlarının yanında, sahte ızdırıp gösterileriyle yorum yapan insanlar hayli çoktu. Bunlar, gelişen olayları izah etmek mecburiyetiyle bir şeyler söylüyorlardı. Fakat söylenenler meseleye çözüm yolu bulmaktan son derece uzak, eskilerin tekrarı mahiyetinde olan sözlerdi. İşin daha feci tarafı ise, bugünkü anarşinin mesullerinin, memleket sever, milletin akibetini düşünür insan pozuna bürünmeleri idi. Başta Demirel ve İnönü olmak üzere mason güdümlü bütün politikacılar, hadiseleri iki grubun çatışması olarak gösteriyor, komünist basının da gayretleriyle silahlı grup gizlenmek isteniyordu. Bu şekilde bir politika, kendilerini de kuzu postu içine sığdırabiliyordu.

Yılların kaşarlastırdığı İnönü, daha önceki «işgal ve boykot ayıdır» sözünü kendisi söylememiş gibi, 27 Mayıs'tan sonra hızla gelişen komünist hareketlere kendisi hız vermemiş gibi, ihtilâl ortamı meydana getirip de iktidarlara tehdit edebilmek için palavralar ve blöfler yağdıran başkasıymış gibi bugün çıkıyor «sağ irtica ve sol irtica...» gibi lâfları geveliyordu. Sanki, İnönü çocukları ve Ecevit yetiştirmeleri Sosyal Demokratlar, kuzu kuzu oturan zavallıların gibi başka gruplardan hedef seçiyordu.

Aynı lâfların biraz daha değişik şekli de, hükümetin mesul başlarının ağzından çıkıyordu. Daha dün «Demokrasiler, bünyelerinde biraz da anarşî taşıyor» diye beyanat veren, «yürüsünler, yollar da aşınıyor ya...» diye konuşan, milletin endişesini izhar etmesi karşısında «herkes işine devam etsin, bunlar demokrasilerde olağan şeylerdir» diyen Demirel, nasıl bugün çıkıp da dert yanabiliyordu? Nasıl milletin karşısına, koruyucu melek pozunda çıkabiliyordu? Daha dün, polise kurşun sıkan, üzerinde 20 bin liralık dürbünü tüfek yakalatan, rektör döven, Cahit Tanlar'ı, Deniz Gezmiş'leri arka kapıdan serbest bırakan ve Milliyetçileri hapishanede unutulmaya terkeden İçişleri Bakanı nasıl bugün, hadiselerden dert yanabiliyor. Evet paçaları tutuşan bu adamlar bugün, izah gayretindedirler.

Ama yaptıkları izah yine mason ze-

hiriyle bulanmış, yine sahte, yine aldatıcı ve yine millete düşmancadır. Yine bu adamlar, önceki kokmuş lâflarını tekrar ederek iki grubun çatışmasından bahsediyorlar. Şimdi buna yeni kıyılar glydirmeye çalışıyorlar. Şimdi, bu mason güdümlü politikacıların izah tarzı şu: «Hadiseler, ideolojik kavga haline dönüştü. Doktrinler çarpıyor.» Evet, bütün cemiyet hadiselerinin sebebi bu. Ve yine bu üstatlarca, bu ideolojik kavgaya mani olmak her şeyi önleyecektir. Bunlara söyleyeceğimiz şudur: İnsanlar ve milletler arasında ki ideolojik kavga, inanç kavgası, tarihin ilk devirlerinden beri devam etmiştir. Sonradan çıkmış değildir ki, Demirel'in veya onun bakanının gücü bunu durdurmaya yetsin. Eğer insanları inançsız yapabilecekseniz, o zaman bu kavgayı önleyebilirsiniz. Aksi halde, en basitinden beyaza inanana, siyaha inanan arasındaki kavga sürüp gider. Fakat sizin bu şekildeki izah tarzınızda gizlediğiniz adı bir oyun var. O da: hadiseleri meydana getiren silahlı komünist hareketini gizlemek. Millete bağlı kuvvetleri de aynı ithamla tesirsiz hale getirmek. Başka hiç bir niyetiniz yok. Asıl hedefiniz milletin idealleridir. Bunları yıkmak istiyorsunuz. Yoksa, hadiselerdeki komünist şirretliği, kör gözleri ve sağır kulakları (!) bile uyandırmaya kâfidir.

YİNE SESLENİYORUZ: SAĞ-SOL ÇATIŞMASI DEĞİL KOMÜNİST TECAVÜZÜ VAR

Artık samimi olan, mason localarından direk tif almayan, millete bağlılığını kaybetmeyen, uyu olmaktan kurtulan herkesin itiraf etmesi gereken husus şudur: Türkiye'de komünistler tarafından «şehir gerillası» taktiği uygulanıyor. Ve Şehir Gerillası da silahsız olmaz. Onun için son-

Türk siyasi hayatında gelmiş geçmiş başbakanların en vurdumduymazı güpşesiz Demirel'dir. Türkiye'de aşırı sağ, aşırı sol çarpışması yoktur. Direkt komünist tecavüzü vardır. Kabulleniniz sayın başbakan.

Türkiye'de siyasilerin taviz vere vere bu hale getirdikleri komünizm, şimdi ağa babalarını tasfiye eder mahiyet arz etmektedir. Sayın İnönü, boykot ve işgal aynı şeydir, toprak işgalleri devrimci bir eylemdir, tasvip ederiz tarzındaki sözlerinizi unuttunuz mu? Ne yapalım besle kargaya, oysun gözünü.

Slav - Yahudi Kavgası Devam Ediyor

hadiseler, bombalı, dinamitli, tabancalı geçiyor Türk-İş'in, parti binalarının bombalanmasını görüp de hâlâ sağ-sol çatışmasından bahsetmek, komünist tecavüzlerini gizlemek değil midir? Başbakan Süleyman Demirel'in arabasının geçtiği yola dinamit atılıyor, biraz sonra Demirel, yine sağ-sol kavgasından bahsediyor. Bunu utanmazlık kelimesinden başka ne izah edebilir? Üniversite basılıyor, yakılıyor, komünistler kendi arka daşlarını, gürültü çıkarmış olmak için öldürüyorlar, yine sağ-sol çatışması... Morga kaldırılan bir komünist, iktidarın emniyet kuvvetlerini gözle ri önünde kaçırlıyor, yine sağ-sol çatışması... Yetmez mi bu kadar sahtekârlık, yetmez mi, milletin ideallerini bu derece darbelemek? Bütün olaylarda realite ihtilâl hareketine doğru yürüyen, silahlı hareketi zaruri gören ve silâhlı anı için komünist şirretliği karşısında, milletin, millete bağlı gençlerin kendi değerlerini koruma mücadelesidir. Trabzon'da ve Erzurum'da. Anadolunun çeşitli şehirlerinde bizzat halk bunlara dayak atıyor. Bu da mı sağ-sol çatışmasıdır? Hükümetin aczini gören millet bizzat davranıyor. Ve komünistleri tepeliyor. Buna da mı sağ-sol kavgası diyeceksiniz. Hayır beyler millet üzerinde oynanan bu oyuna son vermenin zamanı gelmiştir. Geçmektedir. Mesul şahısların yapmaları gereken, vuku bulan hadiseleri sonradan izah etmek değil, olmadan önce önlemektir. İzahı herkes yapıyor. Bakkalı, çöpçüsü, amiri, memuru, talebesi, herkes izah yapıyor. Fakat, çözüm yolunu hükümet düşünmelidir. Hükümet ise, «tedbirler alınmalıdır» demekten başka bir şey yapmamaktadır. Üniversiteyi kapatmayı tedbir zannetmektedir. Halbuki, üniversitenin kapatılması, komünistlerin bir tertibi idi.

KOMÜNİSTLER ÜNİVERSİTEYİ NİÇİN KAPATTIRDI?

Komünistler, son iki yıl içinde üniversitede yaptıkları silahlı hareketlerle, ortalığı anarşiye boğmuşlar, hiç kimsede huzur kalmamış, herkes yapılan hareketlere nefret eder hale gelmiştir. Artık üniversite talebesini yeni hareketleri sevk etme imkânı ortadan kalkmaya başlamıştı. Üniversiteler komünist ihtilâli tezgâhlamak için kâfi gelmemişti. Bu, aynı zamanda işçiyi ihmale yol açmıştı. İşçiyse, komünistlerin münasebetleri gevşemişti.

Bunun için, bu yıl işçiyi ele geçirmek, işçiyi silahlı hareketler içerisinde itmek gerekiyordu. Komünist stratejisi bunu icab ettiriyordu. Eğer, üniversite bir-iki sene kapatılırsa, militanlara tahrik ve sabotaj imkânı çıkacaktı. Bütün komünist yayın organları, bunlara çöreklenmiş olan doçent taslakları «1971 yılının genel grev yılı olmasını» tavsiye ediyorlardı. Komünist yuvası Ant'a ve onun içindeki militan doçent Çetin Özek'e göre: «İşçi sınıfı, siyasi grevlere başlamalı, hele 1971 yılı genel grev yılı olmalıydı.» Lüzumlu veya lüzumsuz, bu yıl bir genel grev yapıp bütün hayat felce uğratılmalıydı.

Ama militanların sayısı, hem talebeyi, hem işçiyi tahrik edecek kadar çok değildi. O halde üniversite kapanmalıydı. Komünistlerin arzusu buydu.

Ve üniversite kapandı. Hem güya, hükümetin hadiseleri durdurmak için başvurduğu bir tedbirdi bu. Ama 1971 yılında patlayacak hadiseler, yetkilileri uyandıracak, fakat geç kalınmış olacaktır.

NİÇİN YAPMAK GEREKİYOR?

Biz vazifemizi yaparak bir daha hatırlatıyoruz. Şu ana kadar müsamahakâr davranan mesullerden tekrar millet istiyoruz. Bu komünist hareketi durdurun. Silahlı hareketlerin tek müsebbibleri, ihtilâle doğru yürüyen Moskof beslemesi komünistlerdir. Hâlâ o mahut madrabazlıkla hadiseleri ters yüzlemek ve yanlış takdim etmek isterseniz, bu hareketlerin neticesi önce size pahalıya mal olur. Sonra da millete...

Milleti «ihkakı hak» yapma mecburiyetinde bırakmayın. Hadiseleri çıkaran komünistler bellidir. Komünist teşkilâtlar bellidir. Komünistlere alkış tutan politikacılar bellidir. Komünistleri himaye eden Prof. taslakları bellidir. Komünistlerin çılgınlığını yapan basın organları bellidir. Bütün bunlar bellidir. Ve komünist hareket, bunların işbirliğiyle yürütülüyor. Gücünüz yetiyorsa bunları, tesirsiz hale getirin. Yoksa birakın millete... Millet bir şeyler düşünüyor elbet...

Haziran ayında Rusya'da uçak kaçırma teşebbüsleri dolayısıyla yargılanmakta olan 11 kişinin mahkemeleri geçen haftalarda neticelenmiştir. 9'u yahudi olan bu şahısların ikisi idam cezasına çarptırılmışlardır. İdamla cezalandırılan bu iki kişinin, yahudi olması sebebiyle bütün dünyada bu cezaların geri alınması hususunda protestolar oldu. Ve neticede verilen bu karar iptal edildi. Bu iki Yahudi de idamdan kurtarıldı.

İnsanın kafasına ister istemez bazı sorular takılıyor. Rusya'da her gün kurulan halk mahkemelerinde yüzlerce kişi idama mahkum edilirken hiç kimsenin sesi çıkmıyor. Daha doğrusu, idamı yadının hakkı olan cezaları verilince, derhal ayaklanmalar oluyor, sert protestolara yol açıyor. 2,5 milyon nüfuslu İsrail Başbakanı Golda Meir devlet radyosunda verdiği demeçte şöyle diyor:

«Leningrad sanıklarından ikisinin ölümüne mahkum edilmesini İsrail hükümeti derin bir üzüntüyle öğrenmiştir. Sovyet rejimi masum kişileri yargılamak ve mahkum etmek için, Yahudileri dinsel cinayetler işlemekle suçlandıran Çarlar rejiminin yolunu izlemeyi seçmiştir.

Yahudi yolunun protestolar ve dünyada git tikçe genişleyen öfkeli tepkiler demir perdeyi y. kacak ve savunmasız masumların ölmesine izin vermeyecektir. Sovyet yöneticileri, yahudi toprakları üzerinde yahudi olarak yaşayabilmek için mücadele eden yahudilerin azmini kırmakta güç süz kalacaktır.»

Golda Meir'in devlet radyosundan yaptığı konuşma çok manidardır. Rusya'daki Çarlık rejiminin de yahudilere yapılan bazı baskıların şimdi de tekrarlanmak istendiğini hatırlatarak tehdit ediyor. Acaba kime güvünüyor? Rus komünist partisindeki yahudi dostlarına mı, yoksa Amerika'da Nikson politikasına yön veren biraderlerine mi? Böyle yerlerden bir emniyetli olmasa sesi çıkmazdı zannedilmez.

Yine Zannederiş Bakan Abba Eban da bu konuda şöyle diyor:

«Kamu oyu hiç şüphesiz, bu dava ile ortaya konmuş olan vahşete karşı çıkacaktır.»

Sözlerine devam ederek «S.S.C.B. deki Musevilerin özgürlüklerinin verilmesi şimdiye kadar bir ihtimal olarak düşünülmekte iken bundan böyle bu bir zorunluluk haline girmiş bulunmaktadır.»

Ayrıca S.S.C.B. Dışişleri Bakanı Andrei Gromiko'nun 20 yıl önce söylemiş olduğu sözleri hatırlatmış:

«Nazi katliamından kurtulmuş olan Museviler kendi öz yurtlarını hak etmişlerdir» dediğine dikkatli çekmiştir.

Golda Meir'in sözlerinden akla gelen şüpheyi Abba Eban'ın sözleri gideriyor ve Rus komünist partisinde mutemet adamları olduğunu açıklayarak şüpheyi izale ediyor.

İsrail'den Rusya'daki Slavcı cereyanlara sert ultimatolar verilirken, Avrupa'nın çeşitli devletlerinde ve Amerika'da bunlardan aşağı kalmayan hareketlere giriliyor. Her taraftan gelen emirvari sözlerle kararın derhal iptal edilmesi için harekete geçiliyor.

Washington'da yahudiler bu kararın protesto etmesi için sıkıştırıyorlar. Bununla da kalmayarak bir Rus bayrağını yakma cesaretini gösterebiliyorlar. Ottawa'da girişilen hareketler bundan aşağı derecede değildir.

Londra'da, Dünya Musevi kongresi başkanı Nahum Goldman «Bu kararlar Musevi halkı ile Sovyet hükümetinin arasını açar» demiştir. Ayrıca Podgorni'ye telgraf çekerek cezaların hafifletilmesini istemiştir.

Cereyan eden olaylar gösteriyor ki Rus parlamentosunda yahudilerin bir telgrafı bütün meseleleri halledebilecek durumdadır. Biz senelerdir «Amerika - Rusya yahudiye kukla» diye bar bar bağıryorduk da bir türlü küflenmiş kafalara sokamıyorduk. Bakalım buna ne diyecekler?

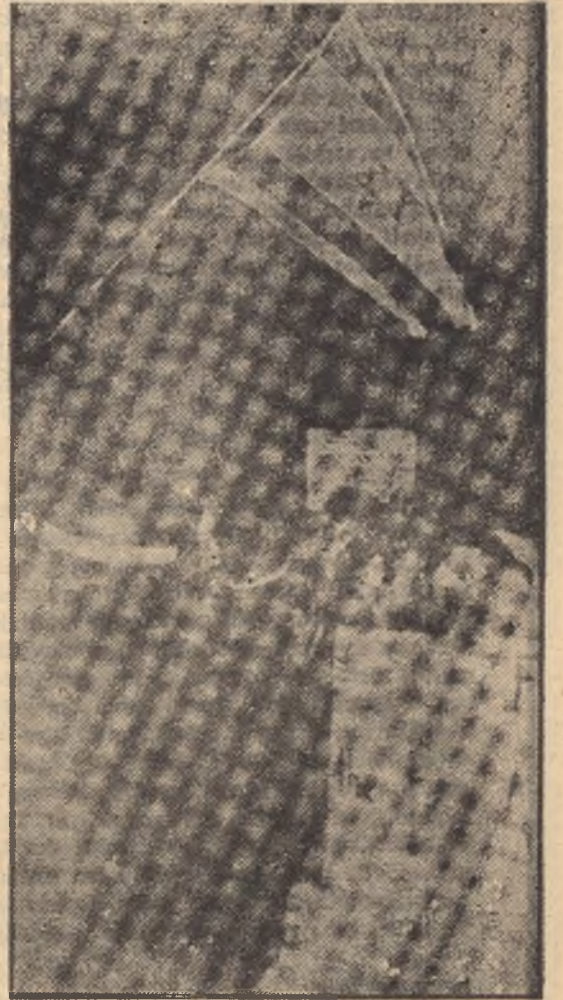
Fransız komünist partisinin yayın organı L'Humanite Bu olay, «Sovyetler Birliğinin gerçek dostları arasında üzüntü ve endişeye yol açmaktadır.» diye yazmaktadır. Bunların üzüldükleri ve endişe ettikleri durum malumdur. Bilindiği gibi Rusya'da son zamanlarda, bilhassa halk kitlesi arasında Slavcılık cereyanı hızla artmaktadır. Bu

na paralele olarak yahudi aleyhtarlığı da kendisi ni açık olarak ortaya koyuyor. Halkın bu fikirleri az da olsa parlamentoda da mevcuttur. Yani Rus parlamentosunda son zamanlarda Slavcılık cereyanları da bulunmaktadır. İşte Fransız komünist partisinin endişesi acaba yahudilerin tesirlerinin azalması olabilir mi? İstikametindedir.

Bir zamanlar Fransız komünist partisinde bulunan Roger Garady; «Rusya'ya bağlanmak şart değildir. Fransız milletinin bünyesine uygun bir Sosyalizm gelsin» dediği için derhal partiden ihraç edilmişti. Şimdi aynı partinin yayın organı Rusya'ya çatıyor. Fakat bu çatış Garady'nin sözlere aksine olmaktadır. Rusya'daki yahudilerin hakkında verilen kararın protesto etmek bahanesiyle Rusya'yı güya kınıyor. Bu gazetenin kinadığı ve tehdit ettiği Rusya değil, Rusya'daki yahudi aleyhtarlığıdır.

Son meydana gelen hadiselerde çeşitli devletlerde bulunan yahudi cemaatlerinin ve komünist partilerinin telâş ve protesto bu bunun içindir. Rusya'daki yahudi hakimiyetinin en ufak müsamahasına tahammül edememektedirler. Hiç bir millete verilmeyen haklar yahudilere sağlanmaktadır. Binlerce mazlum insan, çapulcuların kurduğu halk mahkemelerinde müdafaa hakkı dahi verilmeden idama mahkum edilmektedir. Bunların en ufak bir savunmaları dahi bulunamazken acaba neden biri tahammül verilmeyen bir ceza bu kadar tepkilere yol açmaktadır. Mahkeme anında pek çok kişi adliyeyi tesiri altına alabilmek için tezahüratta bulunmuşlardır. Neticede bütün dünyadaki siyonist teşkilâtlarından gelen tehditler ve Rus parlamentosundaki yahudilerin tesirleri verilen kararın iptaline kâfi gelmiştir. Ve idam cezaları hapis cezasına çevrilmiştir.

Türkistan'da her gün binlerce kişi sorgusuz sualsiz idam edilirken hiç ses çıkarmayan, anasının, babasının, kardeşinin şehit edilmesine ağlayamayan mazlumların iniltilerini protesto etmeye hen hariciyecilerimiz İsrail'in, iki yahudi hakkın da verilen karara gösterdiği tepkiden utanmazlar mı?

Amerika'ya kümedenmiş Yahudiler, Birleşmiş Milletler binasındaki Rusya bürosu önünde, Leningrad'da Yahudilerin asılmasına dair verilen kararı protesto ediyorlar.

Mustafa Suphi'nin Akıbeti Komünistleri Düşün dürsün

Talimatı Moskova'dan alan, kim tarafından finanse edildiği şüpheli bulunan komünist Ant mecmuası bir vatan hainini propaganda ediyordu. Bu, «komünist Rusya vatandaşlığını ilân eden» (Ant 9 Ocak 1971) T.K.P. şefi Mustafa Suphi idi. Millet can verip kan dökerek vatan müdafa ederken; Rusya'ya kaçan haini bir kah raman gibi takdim etmek ancak millete düşmanlık etmektir. Komünizmin çığırkanlığını yapan ANT, komünist şeflerini alenî propaganda ederken, şefleri Mustafa Suphi gibi Moskof uşaklığına ANT içtiğini ilân etmiyor mu? Şimdi bu vatan haini şarlatan kimdi onu görelim.

MUSTAFA SUPHI'NİN HAYATI

Her komünist gibi Mustafa Suphi de mutlak Moskof ajanıdır. Moskova'da Stalin'e «Türkiye'de baş ajanımız» (Solun 94 yılı shf. 125 not 12) diye takdim edilen Mustafa Suphi haini «Trabzon vilâyetine bağlı Giresun kazasında doğdu... Mustafa Suphi ilk tahsilini Kudüs'te, Şam'da, İdadi tahsilini Erzurum'da yaptı. İstanbul'da Galatasaray Lisesinde okudu.» (a.g.e. shf. 92-93) Mustafa Suphi Galatasaray Lisesinde Fransız kültürüne kafasını kiraladıktan sonra millet düşmanlığına başlamıştır Bugün Robert Kolej, Orta Doğu Teknik Üniversitesi ve benzeri yabancı okullar komünistlerin karargâhı olduğu gibi, Yabancı okullar dün de Bulgar, Ermeni komitacılarının, komünist ajanlarının karargâhı idi. Fransa'ya hukuk tahsilini yapmaya giden Mustafa Suphi «Paris'te yüksek tahsilini yaparken sosyalist partisine üye oldu. Türkiye'ye dönüşünde çeşitli kollarda öğretmenlik yaptı.» (ANT 9 Ocak 1971) Paris'te kafasına doldurduğu komünist fikirleri Türkiye'de propaganda yapması talimatıyla gönderildi. Çıkardığı gazetelerde kendine verilen talimat gereğince komünist fikriyatı işlemeye başladı. Gayri millî kültürlerin kölesi olan Mustafa Suphi, millî değerlere ve millet ideolojisine son derece düşmandı. Türkiye'ye gelir gelmez mason oldu.» Mustafa Suphi İstanbul'da bulunduğu yıllarda İttihat ve Terakkiyi devirmek için özel fikirleri vardı. İlk zamanlar kendisi de mason olarak bu teşkilâta katılmıştı... İttihat ve Terakkinin beynelmilel masonluğuna karşı Türk-İslâm farmasonluğu teşkil etmek, millî farmasonluk hareketi yaratmak istiyordu.» (a.g.e. shf. 94) Beynelmillel sionist politikasının karakolu olan mason localarının millî olabileceğini düşünmek için ya deli olmak lâzım ya da sadık bir düşman hoparlörü olmak lâzımdı. Mustafa Suphi bunlardan ikincisi olarak sahneye çıkıyor. Daha sonra millete karşı işlediği ihanetlerin sonunda Moskova'ya kaçarak canını kurtarıyor.

Türkiye Komünist Partisinin Bakü'da yaptığı birinci kongresinden hemen sonra Türkiye'de komünist faaliyeti yürütmek için Mustafa Suphi 15 kişilik bir grupla Kars hududundan Türkiye'ye giriyorlar. Hemen komünist propagandası yapmaya başlıyorlar. «Erzurum'da kendilerinin Erzurumlu olduğunu söylüyor ve Lenin'in Türkiye'ye her türlü yardımlarda bulunacağını ifade ederek Erzurum halkına Lenin'den selâm getirdiğini bildiriyor. Ayrıca komünizmin Türkiye için en uygun rejim olduğunu söylüyor. (a.g.e. shf. 153) Bunların alenî komünist propagandalarına halk tahammül edemeyerek galeyana geliyor. Trabzon'da hakettikleri cezayı buluyorlar. Moskof'un zulmü milletin zihinlerinden çıkmazken Moskof propagandası milleti galeyana getirmek için kâfidir. Ve millet bu ajanlara gereken dersi vermiştir.

İHANETLERİ

Moskova'ya kaçmakla millete ihaneti bitmedi. Rusya'da komünist partisine üye oldu. Yahudi dönmesi Şefik Hüsnü Değmer'in kurduğu T.

K.P. nin «dış bürosu olarak Rusya'da faaliyet gösterdi.» (a.g.e. shf. 96) Esir Türk askerleri arasında Moskof beyinli Mustafa Suphi ağızlı «Yeni dünya» isimli bir gazete çıkardı. «Yeni Dünya, müslümanların komünizme karşı tepkisini kırmak için çıkan propaganda vasıtasıdır.» (Ant 9 Ocak 1970) «Mustafa Suphi Türk esir kamplarında kesif faaliyet gösteren Kazan, Samara, Saratom ve Astrahan şehirlerini dolaştı. Kızıl Türk alayı teşkiline çalıştı. (a.g.e. shf. 96)

Hainlerin ihaneti içeriden ve dışarıdan devam ediyordu. Esaretin verdiği ızdırıp yetmiyormuş gibi esirler arasında komünizmi propaganda etmeye başladı. Milletimize harp açıp millet evlâtlarını esir alarak zulmeden asırlık düşman Rusya'yı hoş göstermeye çalışıyordu. «Türk savaş tutuklularının yoğun olduğu kentler arasında ilişkiler kurdu. Bu arada Türk komünist örgütünün hücreleri oluşturuldu.» (Ant 9 Ocak 1971)

Komünist Bakü Şark Milletleri Konferansında «Komünist enternasyonalı yalnız kapitalistlerin hakimiyetini değil bir milletin başka milletler üzerindeki hakimiyetine de son vermek ister.» (a.g.e. shf. 103) Palavraları savururken komünist Rusya Kırım'ı işgal ediyordu. Suphi, mal bulmuş mağribi gibi Kırım'da komünist okul açıyor, Rusya'nın Kırım, Kafkasya, Türkistan'ın işgalini alkışlıyordu. Kırım'a naklettiği Yeni Dünya gazetesinin yetiştirdiği komünistleri gizlice Türkiye'ye sokuyordu. «Kırım'dan gönderilen neşriyat ve partizanlar takalarla İstanbul'a ve diğer Karadeniz sahillerine geliyorlardı.» (a.g.e. shf. 96)

Genç bir Yahudi kızıyla evlenen (a.g.e. shf. 123 not. 6) Hainin tek gayesi Türkiye'de bir Lenin olmaktı ki ihanetlerine aralıksız devam ediyordu.

«Mustafa Suphi komünist manifestosunu tercüme ederek komünizmin A—B—C sini yazıyor ve gizli olarak Anadolu'ya sokmaya çalışıyordu.» (a.g.e. shf. 124 not. 10)

Türkiye'de «Türk İslâm farmasonluğu düdüğü ötmeyince komünizmi müslümanlar arasında yaymak için birçok tuzaklar hazırlıyordu. Koyu bir İslâm düşmanıydı. Rusya komünist partisi merkez komitesi bunu Orta Asya'ya (Müslüman Türklerin arasına) komünist propagandası yapmak için gönderdi. Sultan Galiev, Ömerov, Şakir beyof hainleriyle «Merkez Müslüman komünist teşkilâtı» kurdular. Komünizmin müslümanlar arasında yayılması için kukla olarak kullanılan

Rusya'ya uşaklığını, halkın acı darbeleri altında gebermekle ödeyen TKP başkanı Mustafa Suphi.

bu hainler uşaklık yaptıkları fikre lüzumları kalmayınca, komünizmi Türkistan'a yerleşince komünist kurşunlarıyla gebertildiler.

MİLLÎ KURTULUŞ HAREKETLERİNİ KOMÜNİZM NASIL İSTİSMAR EDER

Komünist ihtilâl metodu millî kurtuluş hareketlerini istismar ederek komünizme bir basa mak yapmak ister. Asya'da müslümanlar arasında merkez İslâm komünist komiserliği böyle bir taktik neticesidir. Nitekim milletimiz veda cephe de düşmanlarla savaşırken Mustafa Suphi Rusya'da millî mücadelemizin komünizme inkılâp etmesi plânlarını öğreniyordu. Rusya'da esir Türk askerlerine ancak sosyalist olarak esaretten kurtulacaklarını propaganda eden bu Rus ajanı, istiklâl mücadelemizi komünizme inkılâp ettirmek için Türkiye'ye gönderiliyordu Bugün komünistler aynı yolu takip ederek ihanetlerine devam ediyorlar. Bağımsızlık sloganı arkasında Türkiye'yi Moskova'ya bağlamak sevdasındadırlar 1969 Komünist partiler konferansında bütün dünya komünist partilerince kabul edilen millî demokratik taktikleri, Türkiye'de de uygulanmaya başlanmış durumdadır. Lenin Rusya'daki Müslümanlara size din hürriyetinizi, istiklâlınızı temin edeceğim diyerek istismarın en adisini yapmıştır. Komünizm hiçbir memlekete, komünist inancın açıklanmasıyla girebilmiş değildir Ancak halkı alâkadar eden meseleleri komünist partisinin ıktidara geliş istikametinde istismar etmekten ibaretir. «Sovyetler Birliği, Sivas ve Erzurum kongrelerinden sonra Anadolu harekâtıyla ilgilenmeye başladı.» Bu hareket millî duyguların sebep olduğu bir hareketti. «Bu harekete karşı çıkmak tansa onu desteklemek burjuvazinin başarısını proleter ihtilâline çevirmek en doğru yoldu.» (a.g.e. shf. 92)

«Mustafa Suphi de o yılların Rusyasında Sovyetlerin Mustafa Kemal'e karşı kullandıkları aletten başka bir şey değildi.» (a.g.e. shf. 92) Türkiye'de sahte devrimciler aynı plân peşindeler. Zira «Marxist-Leninist açıdan Türkiye Cumhuriyeti ve sistemi burjuva düzenidir. Kurucuları da burjuva köpeğidir. Bu şaşmaz gerçeği Nazım Hikmeto'nun kaleminden okuyalım:

Onbeşler için:

Trabzon'da bir motor açıyor

Sa-hil-de ka-la-ba-lık

Motoru taşıyorlar,

Son perdeye başlıyorlar

Burjuva Kemal'in omuzuna binmiş

Kemal kumandanın kordonuna

Kumandan kâhyanın cebine inmiş

Kâhya adamların donuna

Uluyorlar hav hav hak-tuu

(1923 Moskova Kızıl Şark matbaası: Mustafa Suphi ve arkadaşlarının öldürülmeleriyle ilgili olarak yayınlanan kitap shf. 22-28-29. Kanunî Sani 1921)

Bütün ömrünü millete düşmanlık, Rusya'ya sadakatle geçiren komünist şefini propaganda eden ANT alenî komünist propagandası yaptığı halde ilgililer hâlâ seyirci kalmaktadırlar Bir komünist şefinin propaganda edilmesi karşısında bizden mesullere şu realiteyi hatırlatmak düşüyor. Mustafa Suphi zamanında gizli yürütülen faaliyet aleniyete çıkarak propagandasına devam ediyor. Tahrir ve tahrik hareketlerine baş vuruyor. Göstermelik tahkikatlarla milleti aldatmaya çalışmıyor. Adliyenin camlarını taşıyan, üniversiteleri kızıl karargâh yapan, millet evlâtlarına kurşun sıkan, «Tam bağımsız Demokratik Türkiye» sloganı arkasına gizlenen bu kızıl caniler değil mi? ANT bu anti demokratik anarşi hareketlerini alkışlamıyor mu? Komünist propagandasını alenî yapmıyor mu? Millet nazarında saibelerden kurtulmanız için milletine bağlı öğrencilerin okulunu kapatıp hapishane köşelerinde beklemenizi ispat edeceksiniz. letmeniz değil de; anarşi yuvaları olan komünist karargâhlarını basın. O zaman millettten yana ol-

Menemen Olaylarının İç Yüzü Artık Bilinmelidir

MENEMEN HADİSESİNİ YENİDEN İNCELEMEK ZARURETTİR

Aradan kırk yıl gibi uzun bir zaman geçmiş olmasına rağmen gerçek yönüyle milletimize anlatılmayan «Menemen Hadisesi» yakın tarihimizdeki bir çok olaylar gibi millete ters yüz gösterilmektedir. Bugünkü buhranımızın sebepleri ve ana kaynağını kavrayabilmek ve bugün hala bu ve buna benzer düzme hadiseleri iyice anlayabilmek için Menemen hadisesinin gerçek faillerinin ve mahiyetinin milletçe bilinmesinde gelecek günler için fayda vardır. Zira bu oyunlar iyice bilinsin ki üniversitemizde sürdürülen komünist terörünün mahiyeti iktisadi ve ticari hayatımızdaki beynelmilel yahudiliğin oynadığı adı oyunları nasıl hazırlanıyor, kimler tarafından sahneye konuluyor ve neticede kimler kârlı çıkıyor iyice kavranabilsin.

Geçen hafta 23 Aralık 1970 salı günü Menemen gibi düzme bir hadisenin yıl dönümüyü. Bu münasebetle yahudi güdümü basını ve benzeri yayın organları millette gene kovalar dolusu küfretmekte adeta yarış ettiler. Öyleyse nedir bu «Menemen hadisesi» ki irtica yaygaraları koparıyor ve millete küfrediliyor? Ne zaman millette bir millî uyanış hareketi farkedilmişse, hemen beynelmilel yahudilik ve masonluk tarafından hazırlanan komplolarla ya hedefinden saptırılmış ya da sonu korkunç cinayetlerle millete pahalıya mal edilmiştir. İşte yakın tarihimizde sahneye koyan 31 mart, Menemen gibi düzme hadiseler hep bu adice hazırlanan ihanet plânlarının korkunç meyveleridir. 31 martta oynanan adı oyun müslümanları sindirmek için aynen Menemende de sahneye konmuştur.

SERBEST FIRKA'NIN KURULUŞU

Yıl 1930 Ali Fethi Okyar Paristen Türkiye'ye davet ediliyor.

İnönü iktidarının yaptığı zu-

lümlerden bıkan millet, Ali Fethinin İnönüye karşı başlattığı harekete samimi olduğu zannıyla sarılıyor. Her yerde kafile kafil serbest fırkaya akın ediyor. Ali Fethi Okyar halka hitabetmek için İstanbul'dan İzmir'e hareket ediyor. Bu arada Ege havasında milletin kurtuluş rehberi zannettiği Serbest Fırkanın gelişmeye başlaması

üzerine oyunun ikinci safhasına geçen zamanın başbakanı İsmet İnönü ve meşhur masonlardan Şükrü Kaya, Mahmut Esat, İzmir valisi Kâzım Dirik, Ali Fethi Okyar'ın konuşmasını sabote etmek suretiyle kitleyi tahrik etmek için emniyet kuvvetlerini harekete geçiriyorlar. İzmir'de o vakitler intişar eden dönme ve masonların karargâhı haline gelen «Anadolu» isimli bir ceride Serbest Fırka ve Ali Fethi Okyar'ın aleyhinde devamlı neşriyat yapıyor. Bu aleyhte neşriyattan dolayı halk galeyana geliyor Anadolu gazetesini basarak altını üstüne getiriyor. Bu hadisede çıkan olaylardan bazı yaralanmalar oluyor. Bu arada bugünkü komünist hadimi Cumhuriyet ceridesi sahibi meşhur masonlardan Yunus Nadi ve Falih Rıfkı Atay o vakitler çöreklandıkları neşir organlarında Ali Fethi aleyhinde makaleler yazarak Serbest Fırkayı ve azalaını irticayı hortlatmakla suçluyorlar. Ali Fethi'nin yüzbin kişilik bir halk kitlesine yaptığı konuşmadan sonra halk oluk oluk Serbest Fırkaya akmaya başlıyor. Gün geçtikçe serbest fırkanın halk arasında rağbet görmesi üzerine İsmet İnönü ve Halk Partisi saflarında tertip ve oyunlar hızlanıyor.

SERBEST FIRKA KENDİNİ

FESHEDİYOR

Nihayet üç dört ay gibi kısa bir muhalefet döneminden sonra bir kasım 1930 da Ali Fethi Okyar TBMM'sinde yaptığı bir konuşma ile ilerde doğabilecek vahim hadiseleri önlemek amacıyla Serbest Fırkanın fesih kararını ilân ediyor. Üç dört ay gibi çok kısa bir muhalefet devresine rağmen halk arasında büyük bir alâka, gören gün geçtikçe gelişen bir partinin kendi kendini lâğv etme kararı aklı başında izan sahibi her münevverin kafasında haklı bir şüphe uyandırmaktadır. Acaba niçin bir parti kurulur da dört ay sonra tekrar feshedilir. Hem ortada görünür hiçbir sebep yokken feshedilir? Acaba ege bölgesinde İnönünün zulümlerine karşı millî uyanışa rehberlik eden insanlar bu dört aylık zaman içinde tesbit mi edilmiştir? Serbest

Beynelmillel Yahudiliğin ihanetleriyle tahrik edilen masum halkın öldürdüğü, teğmen Kubilay

Fırkanın lâğvından sonra bilhassa Ege bölgesi halkın arasında gayri memnun bir hava, İnönü ve hükümet kuvvetlerine karşı bir hoşnutsuzluk baş gösteriyordu. İzmir ve havalisinde İsmet İnönü ve partisinin itibarı sifıra düşüyor, Serbest Fırkanın lâğvediliş selebi günler geçmesine rağmen halkın zihnini kurcalıyor, ve gayri memnun hava bir türlü dağılmıyordu. Serbest Fırkanın kendisi ve Halk partisinde açtığı gedikleri hem tamir etmek isteyen hem de ege ahalisine acı bir ders verilmesi icabettiğine iyiden iyiye inanan İsmet İnönü, beynelmilel ihtilâlcileri aramaya başladı. Nihayet aradığını buldu. Bu iş için birkaç mason milletvekili ile birlikte Ankara'daki ihtilâlcilerle teması geçerek ihtilâl senaryosunun hazırlıkları böylece başlamış oldu. Bu ihtilâl çeteleri başta Yahudi Hayımoğlu Josef ile Trentef olmak üzere bu işte mahir diğer birçok yahudilerle ihtilâl senaryocularına tavsiye ediyorlardı. İhtilâl hazırlığı tamamlanıyor sadece sahneye konması kalıyordu. Bunun için en uygun mahal Ege havalisiydi. Ama isyan hareketi kendiliğinden olamazdı. Halkı tahrik edip meydana gelen hadisede suçlama yapmak suretiyle binlerce millet evladını darağacına çekebilmek için bir tahrik unsuruna ihtiyaç vardı. Bu da 31 martta denenmiş ve millet düşmanları hesabına iyi bir semere vermiş olan İslâm adına harekete geçmek. Zira halkı dini kısıya bürünerek tahrik etmek, istenilen neticeye varmak çok kolaydı. 31 martta olduğu gibi millet düşmanları bunu iyi biliyordu. 31 mart faciasının meydana gelmesinde 1 milyon dolar para yardımıyla bulunan Amerikalı banker yahudi Jakop Sif yahudi bankası Otto Kaan ve sionist teşkilâtı elbette ki Menemen hadisesinin sahneye konmasında da mason biraderlerine gereken maddi yardımdan geri kalmıyacaktı.

HADİSE NASIL CEREYAN ETTİ?

O tarihlerde bilhassa İzmir ve havalisinde çeşitli tarikatlere mensup müslümanlar büyük bir grup teşkil ediyorlardı. Seyhlerine ve İslâm'a son derece bağlı olan bu tertemiz müslümanların tek bir noksanları vardı; politik şuurları yoktu.

(Devamı gelecek sayıda)

Menemen hadiselerinin mahkemelerinden bir sahne

Millet Milli Kahra «AKİF HAFTASI»

7 ilimizde birden yapılan Akif'i anma toplantıları, izdiham içinde takip edilmiştir. Resim Ankara sokaklarından birinde, toplantıyı haber veren bez afiş gösteriyor

Milli kahramanlarımızdan Mehmed Akif, geçtiğimiz hafta ızdırabı ve mücadelesiyle Anadolu'nun tozlu yollarında sanki yeniden adım adım dolaşıyordu. Türkiye'nin yine felâketlerle karşı karşıya bulunduğu bir devrede milleti yeniden coşturuyor, yeniden millî mücadeleye hazırlıyordu.

Akif'in öledığı gençlik, vefatının 34. yılında onun ızdırabına, onun heyecanına ve mücadelesine sahip çıktı. Gayr-i millî basın tarafından unutulmaya terk edilen, okullarda gençlikten ısrarla saklanan, Millî Mücadele Meclisinin varisleri olan sayın milletvekillerinin adını anmaktan korktukları Mehmed Akif'e «Asım'ın nesli» sahip çıkmış, onu yeniden başlayan Millî Mücadele'nin kirlenilmeyen bir sembolü olarak bağrına basmıştır.

1936 yılının 27 Aralık'ta ruhu nu Allah'a teslim eden istiklâl şairi Mehmet Akif, Millî Mücadele yıllarının dalga dalga coşturduğu Anadolu şehirlerinde gözyaşları, intikam nidaları ve millî mücadele heyecanı içinde yeniden yaşadı. Dinin bekası, devletin devamı ve milletin hayatı için istiklâl borcunu kanlarıyla ödeyen şehit ataların vefakâr evlatları gehir şehir Mehmed Akif'i anma toplantıları tertipleddiler. Sütunlarımızda bu toplantılardan bize intikâl edenleri nakledeceğiz.

ADANA TOPLANTISI

Anadolu'nun hristiyan müttefikler tarafından âdice işgaline kahrmanca göğsünü geren Adana'nın karmış ufuklarından yeniden doğan millî mücadele heyecanı, Mehmed Akif'i hatırasına lâyık bir şekilde yad etti.

Adana Milliyetçi Kültür Birliği, Ulucamde Mehmet Akif merhumun ve bütün şehitlerimizin ruhuna okutduğu mevlid-i şeriften sonra Cumartesi Pazar'a bağlayan geceyi de «Mehmed Akif'i Anma Gecesi» olarak tes'îd etti.

Düşman işgalini gözleriyle gören, millî mücadele yıllarında dişleri ve turnaklarıyla Fransız gâvurunun denize döken Adana'nın cefakâr evlatları büyük bir heyecanla toplantı salonunu doldurmuşlardı. Millî ızdırabımızın göz yaşları içerisinde anlatışı milletin intikamını dile getiren tezahüratlarla karşılanmıştır.

Toplantı, Mehmed Akif'in ve mübarek topraklarımızın kanlarıyla sulayan aziz şehitlerimizin ruhuna fatihalar gönderildikten sonra başladı. Milliyetçi Kültür Birliği üyelerinden Recep Kırış isimli genç bir hatip «Akif'in Hayatı ve Muhiti» mevzuu ilk konuşmayı yapmak üzere kürsüye geldi. Hatib, Akif'in hayatını millî mücadele ruhu içinde tahlil etmiştir. Akif kalem ile milleti-

mizi uyarma savaşına katılırken ferat, figan ve göz yaşları selinde boğulan cemiyetimizin halini, felâketlerimizin katmerli hainlerini gözler önüne seren konuşmacı, Akif'in bütün hayatının mücadele ile yoğrulduğunu anlatmıştır.

Daha sonra, Adana Milliyetçi Kültür Birliği Başkanı Mustafa Ünlü ikinci konuşmayı yapmak üzere kürsüye gelmiştir. «Mehmed Akif ve Buhranımız» mevzuunda bir konuşma yapan Ünlü, edebiyatımızda ilk defa şarap kadın ve aşağılık kasideler yerine milletin ızdırabını, vatanın felaketini, düşmanların ihanetini, milletimizin buhranlarını Mehmed Akif'in mevzuu olarak kullandığını anlatarak şunları söylemiştir. «Akif bundan senelerce evvel, sosyal şiiri kuruyordu. Bir takım sol ve şom ağızlar, içtimai buhrandan sadece solcuların bahsettiğini söyler. Yalandır. Zira ilk defa Türkiye'de Akif, toplumun ızdırabının aynası ve onun feryat eden dilidir.

Toplantının en son konuşmasını Çapa Yüksek Öğretmen Okulundan Gazi Altın yapmış «Çapa, Çapa» sloganlarıyla kesilen konuşması büyük bir alâka ile takip edilmiştir. Çapa'lı Gazi'nin konuşmasından sonra toplantının bitmiş olmasına rağmen kalabalık ancak marşlarla salonu terk etmiştir.

AFYON TOPLANTISI

Millî Mücadele yıllarında müstesna bir yeri olan Afyonkarahisar millî şairini gerçekten istiklâl heyecanları ile sanki yeniden karşıyordu. Akif'in vefat günü, Afyonluların kalbinde bir intikam dalgası halinde kabarıyordu. ızdırabı, hâlâ dindi rilmeyen bir şairin intikamı...

25 Aralık Cuma günü, Afyon'un en büyük mabedi Gedik Ahmet Paşa caminde Akif'in ve bütün Millî Mücadele şehitlerinin ruhuna mevlid okundu.

Ertesi günkü Afyon Halk Eğitim Merkezi salonunda yapılacak toplantıyı Afyon Milliyetçi Öğretmenler Birliği tertiplemişti. Toplantının ilk konuşmasını Afyon Sancağı kurucularından Ali Yıldırım yaptı. Akif'in hayatı, ızdırabı ve onu saran hain şebekeleri; konuşmacının dilinden dinleyicilerin kafasına nakşoldu. Akif'in şiirleriyle konuşmasını renk renk süsleyen Ali Yıldırım'dan sonra kürsüye gelen Milliyetçi Öğretmenler Birliği Başkanı Mehmet Öztoku, «Mehmed Akif ve Mücadelesi» mevzuunda yaptığı konuşmasında, millî şairimizin bir ömür boyu süren hizmetlerini, Anadolu'yu karış karış dolaşarak milleti mücadelesine sarfettiği gayretlerini büyük tezahüratlar içerisinde anlatıyordu. Akif'in mücadelesi, Millî Mücadeleyi yaşayan Afyonluların kalbinde şiir şiir dokunuyordu.

Bu esnada «Çapa, Çapa» naraları arasında Yüksek Öğretmen'li bir gencin kürsüye yaklaştığı görüldü. Çapa'lı Abdullah Efe, Mehmed Akif'in,

Tükürün milleti alçakça vuran darbelere

Tükürün onlara alkış dağıtan kahpelere

şirini okurken salon hâlâ «çapa» narasıyla inliyordu.

Millet Fatih'in, Akif'in ve Asım'

ın genç neslini görüyor ve zaferlerin yeni ufuklarda parıldadığına şahit oluyordu.

İZMİR TOPLANTISI

Yunan palikaryasının Megalo-İdea'yı gerçekleştirmek için işgâ ettiği İzmir de Mehmet Akif'i anmaktan geri kalmadı. İzmir Milliyetçi Kültür Birliği'nin daveti üzerine İzmir Türk Ocağı, Yüksek İslâm Enstitüsü Talebe Cemiyeti'nin müstereken düzenledikleri «Akif'i Anma Toplantısı» Türk Ocağı salonunda yapılmış konuşmacılar, Yunan'ın, Bulgar'ın ve Sırb'ın vahşetlerini Akifin şiirlerinden naklederken salonda «hainler kahrolsun» nidaları duyuluyordu. Yüksek İslâm Enstitüsünden bir gencin «Akifin Fikirleri ve Eserleri» mevzuu konuşmasından sonra yine İstanbul'da milliyetçilerin yıkılmayan kalesi Çapa Yüksek Öğretmen okulundan Nebil Alpaslan'ın gür sesinden «Akif'in Hayatı ve Muhiti» mevzuu konuşmayı dinliyoruz. Çapa'lı Alpaslan «Akif'in, unutturmayaya, kötülelemeye ve örselemeye çalışsalarda mü'min ve milliyetçi gençliğin kalbinde büyük sevgi ve derin bir saygı ile yaşayacağını» belirterek konuşmasını bitirmiştir. Daha sonra kürsüye gelen İzmir Milliyetçi Kültür Birliği üyelerinden Mehmed Gün gör, Mehmed Akif'in ızdırapla kaleme aldığı buhranlarımızın bugün de aynı olduğunu belirterek o zamanki ızdıraplara yenilerinin eklendiğini anlatmıştır. Konuşmadan sonra, dinmeyen ızdıraplarımızın, alınmayan intikamlarımızın feryadı olan marşlarla kalabalık dağılmıştır.

ANKARA TOPLANTISI

Üç kına, yedi deniz hakimî muhtesem imparatorluğumuzu, temelinden yıkmaya uğraşan iç ve dış millet düşmanlarına karşı İman ile, yumruğu ile kalem ile eşsiz bir mücadele veren gerçek kahraman, gerçek mü'min Mehmed Akif Ankaralı millet evlatlarının hatıralarında iftilarla canlandı ve 40 sene evvelki Millî Mücadele'nin paltosuz, ceket-siz kahramanı sıcak kalplere gömüldü.

Ankara Milliyetçi Kültür Birliği'nin 27 Aralık 1970 Pazar günü Belediye Zabıta Salonunda tertipleddiği «Mehmed Akif ve Millî Mücadelemiz» tek kelimeyle muhteşem oldu. Salonun hazırlanışı, sloganların isabetli seçilişi ve hatiplerin heyecanlı konuşmaları Ankara halkına milletin mutlaka ızdıraplarından kurtulacağı hususunda bir teminat oluyordu.

Toplantının ilk konuşmasını alkışlar arasında sahneye gelen Mehmet Tutar yaptı. Akif'i muhitiyle birlikte tanıtan konuşmacı onu mücadeleye iten sebepleri de izah ederek, «minarelere hacıların takıldığı, mezarların eşildiği, bayrakların indirildiği ve bütün bunların yanında sahte mütefekkirlerin ortalığı doldurduğu, ilim diye efsanenin sırına edildiği bir devrede Akifin korkusuz mücadelesini açık bir şekilde anlattı.

Daha sonra kürsüye gelen İsmail Hakkı Nakilcioğlu, Akif'in kendisine «molla sırat», «yobaz» gibi kelimelerle saldırmalarına rağmen mücadelesinden yılmadığını, onun millî mücadele heyecanının bugün de gençlerin hayatından uzak olmadığını, millî mücadelenin hedefinden saptı-

Millî Mücadelemizin unutulmaz şairi Akif, Adana'da anılıyor. Fotoğraf Adana'daki konferansı gösteriyor.

amanlarını Unutmadı MUHTEŞEM GEÇTİ

rılmadan zafere doğru götürüleceğini ifade etmiştir. Nakilcioğlu'nun konuşmasından sonra bir telgraf okundu. Dün Akifleri arkadan hançerlemek isteyen hainlerin bugünkü halleri tarafından, mason komünist işbirliği ile zindanlara tıkanan gerçek milliyetçilerin ızdırabı ve heyecanı okunuyordu bu telgrafta. Bir seneyi geçtiği halde hâlâ mahkemeye çıkarılmayan gerçek milli mücadeleci Yavuz Argun ağabeyimizin bu telgrafı bütün millet düşmanlarına korku salmakta, millete ise ümit olmaktadır.

«Millet Düşmanları, yüz bin komp ile karşı çıksalar bile, bu ulvi mücadele şerefle yürüyecek ve millete zafer getirecektir. Dayanağımız yüce Allah, inancımız tam, kararımız kesindir.» Yavuz Argun temposu ile dalga dalga Ankara'ya yayılan intikam sayhaları bütün hainleri ve tertipçileri elbette kahredecektir.

Çankırı, Çubuk, Eldivan, Yozgat ve yakın köylerden de bir çok dinleyicinin katıldığı toplantının son konuşmasını yapmak üzere Ankara Milliyetçi Kültür Birliğinden Melih Gökçek mikrofonu geldi. «Mehmed Akif ve Buhranımız» mevzuunu anlatan konuşmacı buhranımızın asıl faillerini göstermiş, sahte hürriyetin devleti nasıl batırdıklarını izah etmiştir. Bunların yanında Akif'in ızdıraplarına ve buhranımıza sahip çıkışını anlatmıştır. «Fatih'in, Akif'in ve Asım'ın torunları olarak milli mücadeleyi yürüteceklerine söz vererek konuşmalarını bitirmiştir.

ESKİŞEHİR TOPLANTISI

Millî Mücadelenin yeniden teşkilatlanmaya başladığı Eskişehir'de M. Akif'in dostları onu unutmadılar. Eskişehir'in bütün teşekkülleri bir araya geldi ve onun hatırasını yad ettiler.

Milliyetçi Kültür Birliği, Aydın-

lar Kulübü, Kom. Mücadele Derneği, Din Görevlileri Derneği ve Milliyetçi Öğretmenler Birliği gibi bir çok milliyetçi teşekkülümüzün tertipleedikleri toplantı Akif'in ve bütün şehitlerimizin ruhunu şad etmek için K. Kerim okumakla açılmış, arkasından Eskişehir müftüsü Fikri Gültekin bir konuşma yapmıştır. Daha sonra kürsüye gelen Milliyetçi Kültür Birliği Başkanı, Yüksek Mühendis Ahmet Karakaş Mehmed Akif ve Hayatını anlatmıştır. Çapa Yüksek Öğretmen Okulundan yine bir genç okuduğu şiirle süslenen toplantının son konuşmasını Selim Arkoç yapmış ve coşkun tezahüratlarla konuşmasını bitirmiştir.

BURSA TOPLANTISI

Ecdat türbelerinin en çok toplandığı Bursa'nın Yunan işgaline uğradığını duyan Akif beyinden vurulmuş dönmüştü. Bu ızdırabın dışında hiç bir ızdırap bilmiyor, bu elim hadiseden daha korkunç bir şey tanımıyor.

Hayır, matem senin hakkın değil, benim hakkım.

Asırlar var ki, aydınlık nedir hiç bilmez fakir.

Bursa'nın acıklı günlerini Akif kadar yüreğinden hissedene bir insan tasavvur edilemez. İşte onun bu ızdırabına seneler sonra Bursa'nın ve fakar evlatları sahip çıktılar. Bursa Milliyetçi Kültür Birliğinin Ulu Cami'de tertiplemiş olduğu mevlidi şerife binlerce insan katıldı. Ulu Caminin kubbeleri senelerdir böylesine heyecanlı ve heyecanlı olduğu kadar da muzdarip bir kalabalığa şahit olmamıştı. Toplantıda ayrıca bir konuşma yapan Valiz Mehmed Çiçek, düşmanın Bursa'ya nasıl girdiğini, Hristiyan dünyasının Anadolu'yu istila emelinde olduğunu, Osman Gazi ve diğer ecdad türbelerinin alçakça tekmelemlenip eşildiğini gözyaşları için de anlattı ve Akif'in Bülbül adlı şiirini okuyarak, bugün de düş-

Ankara Milliyetçi Kültür Birliği'nin tertiplemiş olduğu Akif'i anma toplantısı kâh gözyaşı, kâh alkış tufanı arasında izlenmiştir. Salon tamamiyle dolduğundan dinleyicilerin çoğu ayakta kalmıştır.

manlarımızın aynı gaye peşinde olduklarını Akiflerin ve Asımların nesli olarak Millî Mücadele kıvılcığının yeniden Bursa semalarında parıldamasının gerektiğini anlatmıştır.

KONYA TOPLANTISI

Mehmed Akif merhumun binbir imkânsızlık içinde Konya'ya vardığı günlerden tam 50 sene sonra yine bin bir imkânsızlık içinde başlatılan bir mücadele var. Yeniden Millî Mücadele... Yedisinden yetmişine bütün Konyalı'nın gönlünü dolduran Millî Mücadele heyecanı nasıl olur da Millî kahramanı, millî şairi Mehmed Akif'i unutturdu. Unutmadı. Bütün milletin ümidi olan Mücadele Birliği 24 Aralık Cuma gecesi muhteşem bir mevlid-i şerif tertiplemiş ve bir hafta sonraki 1 Ocak Cuma gecesi de muhteşem bir toplantı tertip etmişti.

Ticaret Borsası salonunda yapılan toplantı akşam sekizde başlamış onikiye kadar sürmüştür. Toplantı, «Sancaklar Düşmeyecek» adlı yarım saatlik bir piyesle başlamıştır. Gençler tarafından büyük bir heyecanla oynanan piyes halkı da coşurmuş, dakikalarca «Sancaklar düşmeyecek» sloganı haykırılmıştır. Bu arada üç kişinin bayıldığı görülmüş ve derhal

nastahaneye kaldırılmıştır. Gecenin ilk konuşmasını Yüksek İslâm Enstitüsü talebelerinden Mustafa Avcı yapmıştır. Avcı'nın ateşli konuşmasından sonra Konya Devlet Mimarlık Mühendislik Fakültesi talebelerinden Ahmet Kara, «Mehmed Akif ve Buhranımız» mevzuunu anlatmış, daha sonra ise senelerdir davanın ızdırabını çeken, gerçekmücadeleci Dr. Ali Kemal Belviranlı kürsüye gelmiştir. A. Kemal Belviranlı'nın M. Akif'i şiirleriyle anlatmasından sonra Mücadele Birliği kurucularından Mevlit Baltacı konuşmuştur. Baltacı, Akif ve Mücadelesi'ni Konyalıların sık sık kestikleri sloganları arasında bitirebilmiştir. Daha sonra Mücadele Birliği Genel Başkanı Necmeddin Erişen kürsüye çıkmış ve Akif'ten bu yana sahipsiz kalan mücadelemizin mutlaka zafere biteceğini, hiç bir hainin istiklâl savaşımızı ve millî mücadelemizi hedefinden saptırmayacağını, Türkiye'nin hristiyan ya da komünist devletlerin kölesi haline getirilmeyeceğini tarihimize misaller de vererek anlatmıştır.

Konuşmaların sonunda yine onbeş dakikalık bir piyes oynanmış ve Akif'in Çanakkale Şehitleri temsil edilmiştir.

Akif ve Mücadele Hayatı

Mehmed Akifin dostları.

Analar, bacılar, yeğenler, kıymetli kardeşler.

Akif gibi, millî ızdıraba ağlayanlar.

Akif gibi, millî istiklâle aşık olanlar.

Akif gibi, millî mücadeleye koşanlar.

Akif gibi, İslâma bağlı olanlar!

Akifin dostları.

Kardeşlerim.

Mehmed Akif, imparatorluğumuzun içeriden hainler, dışardan düşmanlar eliyle parçalandığı bir çağda dünyaya geldi. 1873 yılının Şevval ayında doğdu. Babası Fatih Dersiamlarından Tahir efendi kulağına mübarek ezanı lahutî sesile okudu. Mehmed Akif, İstanbul Müslüman - Türk beldesi haline getiren büyük sultan Fatih'in camisi civarında oynadı, yetişti ve büyüdü.

Anasının İslâm iftini temsil eden beyaz yaşmağı, babasının nuranî sakalı, evde kılınan namazlar, yapılan münacatlar, Akifin ruhunda İslâmı yeşertiyordu. Akifin babası Mehmed Tahir Efendi, Fatih dersiamlarındandı. Mehmed Tahir Efendi âlim, fâzıl ve mü'min bir zattı. Annesi ise, ana ve baba tarafından Buharalı olan Emine Şerife hanımdı. İşte Mehmed Akifi İslâm dünyasına ve Türk milletine kazandıran bu iki faziletli insandı. Kur'an seslerini dinleye dinleye büyüyen, ilahilerle ağlayan Mehmed Akif akranları gibi İslâmî bir terbiye almıştı.

Babası onu küçük yaşında camiye götürür,

terbiyesi üzerinde titrerdi. Akif, o çocukluk günlerini şöyle anlatır:

Sekiz yaşında kadardım. Babam gelir: Bu gece

Gidersen camiye gitmek çokumazda erkence.

Gidersem gelin ama namazda uslu durun;

Meramınız yaramazlıksa işte ev, oturun!

Deyip alırdı beraber benimle kardeşimi

Namaza durdu mu, haliyle koyverir peşimi

Dalar giderdi. Ben artık kalınca âzade.

Ne aşıkâne koşardım hasırlar üstünde!

İslâmın şair-i Mehmed Akifin çocukluğu işte böyle geçiyordu. İlk tahsilini Fatih'te «Emir Buhari» mektebinde ve dört yaşında iken başlıyordu. İlk tahsiline devam ederken babası kendisine yavaş yavaş Arapça okutuyordu. İlk tahsil başarı ile bitince, gece Fatih'deki Merkez Rüstiyesine devam başladı. Rüstiye'yi yani o zamanın lisesini başarı ile bitirince Mülkiyeye geçti. Mülkiyenin ilk kısmını da başarı ile bitirdi. Ancak Mülkiyenin yüksek kısmına devam edemedi. Bu sırada babası vefat etmiş ve evleri yanmıştı. Bunun üzerine Mülkiye Baytar Mektebine girdi.

Baytar Mektebinde hem pozitif ilimleri bilen, hem de samimi dindar hocalar buldu. Bu okulda cemiyetin ızdırabını, İslâmın garipliğini düşünür ve tessür duyardı. İşte bu derin üzüntüler ve samimi düşünceler, onu zaman zaman şiirler yazmağa sevketti. Daha sonraları vatanın felâketini yürekleri sızlatan bir çığlıkla gâfil kulaklara

haykıran Mehmed Akif şöyle diyordu:

Vatan felâkete düşmüş.. Onun hamiyeti çuş

Eder mi zannediyorsun? Herif vatan ber duş!

Fakat sen öyle değilsin senin yanar tâ ciğerin

Nasıl tahammül eder hür olan esaretine?

Kör olsun ağlamayan ey vatan felâketine.

Akif, yürüğü yaralı, gözü yaşlı kocasını harpte kaybetmiş bir ana gibi ağlarken, düşünüyor, düşünüyor. Millî felâketten kurtuluş için çareler arıyor. Bütün bir ızdırap çölünde dolan bu, seciyesi yüksek mücahid, mektebini birincilikle bitiriyor. Hem İslâma bağlı, hem zamanın müsbet ilimlerine vakıf, bir mücahid şair, yavaş yavaş karanlıkları koğan bir güneş gibi, muzdarip cemiyetimizin ufukunda yükseliyordu.

Akif, 1893'den 1913'e kadar çeşitli memuriyetlerde bulundu. Ziraat Bakanlığı Veteriner subesinde çalıştı. Balkanlardan Hicaza kadar bütün yurdu dolaştı. Yurdun sefaletini, vatanın felâketine sebep olan gaffeti ve düşmanların hiyanetlerini gördü. Balkanları, Arnavutluğu, Arabistanı dolaştı. Bu arada Peygamberimizin sünnetine uygun olarak evlendi.

Mehmed Akim, 1908 Meşrutiyetine kadar yazılarını neşretmedi. İşte bu tarihten itibaren yazılarını ve makaleleri görülmeye başladı. Kelimeler Akifin dilinde inler ağılar, feryad eder, sevinir. Aruz tamamen yerleşir. (Devamı Var)

Noel Kimin Bayramıdır?

MİLLETİMİZ HİKRİTİYANLAŞTIRILİYOR MU?

Milletimize Hıristiyanlığın azizlerinden biri daha andırıldı. Milletimize yılbaşı diye öğretilen ve manası bir türlü anlatılmayan bu gün ne mana ifade etmektedir?

Ne demektir yıl başı, mukaddes bir gün diye propagandası yapılan bu gün kutsiyeti nereden almıştır? Kimin için mukaddestir? Noel baba kimdir? Noel baba neyi telkin eder? Noel babanın Anadolu'da yaşamış gösterilmesinin sebepleri nedir? Bu günde milletimizin çalgınca eğlenmeye teşvik edilmesinin sebebi nedir? Müslüman bir milletin efradı böyle günleri kutlarsa ne olur? Yılbaşı aybaşı maskesi ile takdim edilmek istenen nedir? Dini hor görülen, ahlâkı darbeleyen tarihi unutturulmak istenen bir milletin bunları bilmesi şarttır.

HİKRİTİYANLIĞIN YAYILMA POLİTİKASI VE NOEL YORTUSU

Milletlerin yaşamalarını temin eden unsur o milletin ideolojisidir. İdeolojisine sırt çevirmiş milletler yok olmaya mahkumdur. Milletin ideolojisi ise iman, ahlâk, örf, adet, töre, kültür dediğimiz manevi değerlerin tümüdür. Milletlerin yaptıkları mücadelenin temelinde bu değerleri koruma gibi bir gaye vardır. Bu gayeyi kabul ettirmek için harpler bazen tozlu harp meydanlarında olur, bazen de cephe gerisinde cereyan eder.

Beynelmilel Hıristiyanlıkla milletimizin mukadelesini devir devir tarihlerden takip etmek mümkündür. Hz. İsa'ya gelen hükümleri tahrif eden papazlar ona emperyalist bir karakter vermişlerdir. Beynelmilel hıristiyanlık, karşısında yegâne düşman güç olarak Müslümanları seçmiştir. Ona göre, müslümanlık ortadan kaldırılmalı ve müslümanlar hıristiyanlaştırılmalıdır. Bu devirde kullanılan metod cebir ve şiddettir. Milletimiz bu yolla mağlup edilememiştir. Beynelmilel hıristiyanlık bu gayeye ulaşmada tesirli bir metodu, bugün milletimize tekrar uygulamaktadır. Bu metod şudur: Milletin hayat soluğu olan ideolojik değerlerini unutturmak. Milletimize aşagılık duygusunu zerk etmek, kendi değerlerini terkettirmek bunun yerine Avrupayı taklidi aşlamak. Milletimiz asırlarca bu takliddin esiri olmuştur, bu aşagılık duygusu müzmin bir hastalık olarak devam etmektedir. Bu hakikati, basiretli garp tarihçileri dahi kabul etmek mecburiyetinde kalmışlardır. İmparatorluğumuzun yıkılış faktörlerinin başında bu taklitçiliği zikretmişlerdir. Meselâ Gaston Bautoul der ki: (1):

«1900 dan beri dünya tarihi... medeniyet tarihi bakımından Batı Avrupa için Rönesans yılı ne idiye, insanlığın büyük bir kısmı için bu dönem de az çok onlara eşit olmuştur. Eski bir medeniyete, geleneksel bir sanat ve üsluba sahip Doğu ülkeleri dahi bunları sonunda terkettirmişlerdir. Bu olaylar yakın doğuda başladı. Sultan Mahmud devrinden itibaren idareci sınıflar giydikleri muhteşem kavukları, süslü püslü elbiseleri bırakıp Avrupa usulünce giyinmeye başladılar. Batılılaşma hareketi birkaç tarzda olup bitti. En geniş ve en sert biçimi altında bu sömürgeleşmenin bir sonucu olmadı da tersine «kendi kendini sömürgeleştirme» diye adlandırılmasını teklif edeceğimiz bir olayın sonucu oldu. Bununla bir milletin idareci sınıfının ona yabancı örnekten kopye edilmiş ya da ilham alınmış kurumları zorla kabul ettirmeye karar vermiş olduğu anlatılmak istiyoruz...»

Kendi değerlerimiz terk edilmiş bunun yerine her sahada garbin ahlâksızlığı kabul edilmiştir. Garbin ahlâksızlık nümuneleri ahlâkçı, olarak takdim edilmiştir. Milletimize kendi örfü unutturulmuş ve hıristiyanlığı resmen kabule

kadar varan bir faaliyet icra edilmiştir. Kendi Ramazan bayramımızın adını Şeker bayramı diye değiştirirken; hıristiyanın Noeli resmi bayram olarak ilân edilmiştir. Bunun neticesinde de ecdadının doğum-ölüm günlerini bilmeyen onların hayatlarını öğrenemeyen bir nesil yetişmiştir.

NOEL BABA KİMDİR?

Bütün hıristiyan kaynakları Noel Baba diye bilinen şahsın bir Hıristiyan papazı olduğunda müttefiktirler. Efsaneleşmiş olan bu azizin hayatı hakkında Book News Dergisinin baş yazarı Colombiâ üniversitesinde vazifeli Steven E. He-gaarrd dergisinde şunları yazmıştır.

«Noel baba geleneği IV. yüzyılda Lycia (MUĞLA) eyaletinin başpiskoposu olan Saint Nicholas'a bağlanır. Nikolas Fakir üniversite gençlerini, iş adamlarını, denizcileri, fakirleri yolcuları hattâ hırsızları ve soyguncuları dahi himaye eden bir aziz olarak bilinir. Bu gün yıl başı akşamlarında çocukları sevindiren bir ihtiyar olarak sevilmetedir. Bilhassa gençlerin yardımına koşar ve onlara karşı sempattır. Bir hikâyesi şöyledir: (Bütün servetini kaybeden bir asilzadenin kızları dirahoma parası veremediklerinden dolayı evlenememektedirler. Kızlardan biri esir pazarında satılmak suretiyle kardeşlerinin evlenmesini temin etmek ister, kardeşleri razı olmazlar. Bu münkaşayı oradan geçen Noel Baba (Saint Nicholas) duyar ve derhal bir kese altını gece evlerine atar. Bakarlar bir kızın dirahoma parası kadardır. O evlenir. İkinci üçüncü kız içinde dirahoma parası atar. Daha sonra kolu pencereye takılır ve yakalanır. Bu iyiliği yapanın Noel Baba olduğu böylelikle tesbit olunur.» (Book News dergisi).

Bu efsanede çocukların genç dimağlarına zerkedilmek istenen fikri bir kaç bölümde inceleyebiliriz.

Evvelâ Saint Nicola isimli Noel Baba bir papazdır. Çocuklara hediyeler getirilerek sevdirmek istenen şahıs bir papazdır. Noel Baba sevgisiyle papaz sevgisi, papaz sevgisi ile de hıristiyanlık sevgisi genç dimağlara zerkedilmek istenmektedir. «Yıl başında çocuğuna hediye alan ve «yavrum bu hediyeyi sana Noel baba getirdi» diyen her hıristiyan bunun arkasında papaz sevgisi aşlamak istemektedir. Bu bilindiği için hıristiyanlığın bu adeti Yahudiler arasında kesinlikle yasaklanmıştır. Yahudiler bu günü yıl başı olarak kutlamamaktadırlar? Kendi mukaddes bir günlerini yıl başı olarak ilân etmişlerdir.

Gelelim bizim müslümanlara: Yukarıda da belirttiğimiz gibi kendisinde olan her şeyden nefret eden, Avrupa hayranlığı iman haline gelen sözde müslüman kendi dinî değerlerine bağlılığı taassup olarak görür? Onun nazarında din, irtica, din adamı gericidir. Dolayısıyla Peygamberinin doğum günü onun için ikinci derecededir. O gün çocuğuna hediyeler alarak peygamber sevgisini öğretmez. Bu noktada yahudi kadar şu ur sahibi değildir. Hıristiyan çok daha ileride Noel kutlar. Noel Baba Papaz Saint Nicholas'ın çocuğuna hediye getirir. Öyle söyler çocuğuna. Çocukta Papaz Nicolas'tan gelen hediyeler için Papazı sever.

Samimi bir hıristiyan için ruhanî liderini sevdirmek dine bağlılığın ifadesidir. Bir müslümanın aslı vazifesi ise çocuğuna peygamberini sevdirmektir. Çocuğa bütün nimetlerin Allah tarafından verildiğini anlatmaktır. Eğer bunu terk ediyor da Hıristiyanın yaptığını yapıyorsa bu onun inançlarında bir hıristiyan kadar samimi olmadığını gösterir.

Bir hıristiyan çocuğuna müslümanların mukaddes bayramlarına ve günlerine saygıyı öğretmek şöyle dursun, müslümanların mukaddes değerleri, din adamları hakkında akla gelmedik gülünç ve iğrenç hikâyeler uydurmak suretiyle onlara nefreti aşılamaktadır. Bu gün müslümanların bile anlattıkları imamlar hakkındaki garip hikâyeler yahudilerin ve hıristiyanların uydurmalarından başka bir şey değildir.

Demek oluyor ki Noel Baba efsanesi Müslümanları kendi değerlerinden uzaklaştırarak, şuurlara hıristiyan sevgisini aşılamaktan başka bir mana ifade etmez.

ihdas edilmiş bir gündür. Çünkü:

Noel milletimizin ahlâksızlaştırılması için %99'u azınlık olan eğlence yerleri sahipleri binlerce gafili burada soymakta, bir gecede vurduğu milyonları ya İsrail'e, yahut da Yunanistan'a kaçırmaktadır. Bir gecede binlerce lira kumar masalarında kaybedilmiş, binlerce lira fuhuş yoluyla, gayri millî azınlığın eline geçmiştir. Böylelikle ahlâkından uzaklaştırılan, dinî değerlerinden uzaklaştırılan milletimiz bu yetmiyormuş gibi bu türlü uydurma günler ihdas edilerek serveti de soyulmaktadır. Millet eski yılı uğurluyorum derken bütün değerlerini çiğnemektedir.

Bu gecelerde israf ekonomisi hızlandırılmak ta gayri millî azınlık bu fakir milletin sırtından kazandığı paralarla eğlenmektedir.

Hıristiyanlığın bu felsefesi gençliğimizi ahlâksız bir zavallı haline getirmekte, ömrünü eğlence yerlerinde tüketen, din, vatan millet duygusundan mahrum, felsefesi eyyamcılık olan köle ruhlu bir nesil hazırlamaktadır. Millet düşmanları şuurları millî kültürle dolu, millet düşmanlarının faaliyetlerini tesbit etmeyi düşünen bir nesil arzu etmemektedirler. Noel Yortusunun Beynelmilel hıristiyanlığa temin ettiği en büyük faydalardan biri de budur.

YAHUDİLİK NOEL'İ KUTLAMİYOR

Yukarıda Beynelmilel Yahudiliğın Noel'i kutlamadıklarını söylemiştik. Bir yahudinin Tevrat şeriatının haricinde bî yazayışı, kabul etmesi mümkün değildir. Yine bir yahudinin, yahudi örfünün haricinde bir örfü yaşaması da düşünülemez. Bunun içindir ki yahudiler kendi mukaddes günlerini yıl başı olarak ilân etmişler dolayısıyla hıristiyanlara tabi olmamışlardır. Çünkü milletler örflerini terketmekle milliyetlerinden uzaklaşmaktadırlar. Yahudi bunu bildiği içindir ki kendi şeriatından başkasına tabi olmaz.

SAIN NICHOLAS NİÇİN ANTALYA'DA YAŞAMIŞ GÖSTERİLİR?

Yukarıdaki Saint Nicholas efsanesinde dikkat edeceğimiz hususlardan biri de bu papazın yaşadığı yer olarak Muğla ve Antalya havalisinin gösterilmesidir. Beynelmilel hıristiyanlık bu türlü günlerle yukarıda belirttiğimiz şekilde milletleri kendi değerlerinden uzaklaştırarak ahlâksız zavallı haline getirirken diğer taraftan da kendi nesline stratejik hedefler telkin etmektedir. Noel Babanın Antalya dolaylarında yaşadığının ilanı işte böyle bir gayretin mahsulüdür.

Bir hıristiyan çocuğu, kendisine hediye getiren Noel-babaya aşırı bir sevgi besliyor. Onun mazisi hakkında bilgi edinmeye başladığında Nicolas'ın Antalya'da yaşadığını öğreniyor? Çok sevdiği dinî liderinin yaşadığı toprakların müslümanların elinde olduğunu öğrenen hıristiyan çocuğunda o toprakları almak isteği adetâ karar haline geliyor. Görülüyor ki bu efsanenin asıl gayelerinden biri de bütün hıristiyan gençliğini güya kendilerine ait olan bu mukaddes toprakları yeniden almaya teşviktir. Annesinden doğan her yahudi çocuğuna «senin de Filistin diye bir vatanın vardı.» şeklinde yapılan telkin asırlarca miras olarak intikâl etmiş gelmiştir. İşte bu telkin, bu günkü Filistin devletinin kurulmasını temin etmiştir. Aynı telkini hıristiyan yapmaktadır. Üstelik bu toprakların kendilerine ait olduğunu isbatlamak için kimi gafil, kimi hain mesullerin müsamahaları neticesinde hıristiyan haç yolu inşa ediliyor, ne kadar metruk kilise varsa restore ediliyor. Görmeye gelen her hıristiyan Efes'i, İznik'i, Antalya'yı, Alanya'yı v.b. yi kendi öz şehri olarak görüyor. Ona tam sahip olmak için bütün imkânlarını kullanarak çalışıyor. Ramazan Bayramını Şeker Bayramı ilân eden zihniyet, kilise tamirini programına alırken, ecdat yadigarı eserlerin yıkılmasına göz yumuyor.

Görülüyor ki örfüyle, ahlâkiyle, tarihiyle, kültürüyle, servetiyle yok edilme istenen bir millet vardır. Bu millet tarihinin şerefi, milletlerin yol göstericisi bizim milletimizdir.

Tarihin şerefi büyük milletimiz hıristiyanlaştırılıyor. Milletimiz kurtaralım.

Bir komünist saldırısı neticesi kapatılan, Milliyetçilerin düşmeyen kalesi Çapa Yüksek Öğretmen Okulu. Bu okulun kapatılmasını komünistler arzu ediyordu.

Çapa Y.Ö.O'nu Açınız!

Çapa Yüksek Öğretmen Okulu uzun zamandan beri çeşitli hadisele re sahne olmaktadır. Bütün yüksek okullarımızı kapsayan anarşi ortamı Çapa Yüksek Öğretmen Okulunda da yaratılmak istenmiştir. Gayri millî ve gayri insanî sol ideolojilerin kölesi olmuş bir grup zavallı, huzur bozucu faaliyetlerini Çapa'da da devam ettiriyorlardı.

Bin küsur talebenin kaldığı Çapa bu azınlık grubun zaman zaman tecavüzlerine maruz kalıyordu. Bütün yüksek okullarımızda olduğu gibi Çapa Yüksek Öğretmen Okulu da bir çıkmazın içine sürüklenmek istenmekteydi. Bu maksatla İstanbul'da ne kadar solcu militan varsa hep si Çapa'yı hedef olarak seçmişlerdi. Sık sık okula yapılan saldırılar ve öğrencilere yapılan tecavüzler bunu gayet güzel ortaya koymaktadır. Her tecavüz hareketini şiddetle kınayan öğrenciler kendi haklarını ancak kanunî yollardan arıyorlar; fakat ne yazık ki, suçluluk mevkiine kendileri getiriliyordu. 12 Nisan 1969 tarihinden beri muhtelif zamanlarda komünist militanların yaptığı silâhlı saldırılar sık sık tekrarlanıp durdu. Fakat suçluların mükâfatlandırılması, mazlumların ise tahkir edilmesi bu hadiselerin sonunu bir türlü getirtilmiyordu.

Bütün bu saldırılara ve yapılan

tecavüzlere karşı yine de Çapa'lı öğrenciler sabrediyorlar ve kanunsuz yollara başvurmuyorlardı. Bu saldırgan ve ne idüğü belirsiz çapulcuların devlet eliyle cezalandırılmasını istiyorlardı. Bunun için de müracaat etmedikleri devlet kapısı bırakmadılar.

Çapa'lı öğrenciler bu saldırıların okulu kapatmayı hedef tuttuğunu gayet iyi bildikleri için okullarını muhafaza etmeye çalışıyorlardı. Bu saldırı ve tecavüzler karşısında dimdik duran ve haşmetinden hiç bir şey kaybetmeyen Çapa, komünistlerin komplolarıyla kapatılmıyordu.

Gün geçtikçe milletin ümidi olan Çapa'lı gençler bir türlü komünistlerin isteğine uymuyorlardı. Fakat ne pahasına olursa olsun Çapa mutlaka kapatılmalı veya komünist militanların eline geçmeliydi. Bunun içinde milliyetçi gençleri hunharca imha etmek gerekiyordu. İşte bu korkunç plânlar komünist hücrelerinde hazırlanıp Çapa'da tatbik edilmek isteniyordu.

Nihayet 5 Aralık 1970 gecesini seçtiler. Daha önceden okuldaki bütün

apartman katlarına taşındılar. Gecenin sessizliğe ulaştığı bir anda, herkes yatağına yattığı sırada pusuya yatarak hazır vaziyette beklediler. Yatağından kalkıp tualete giden milliyetçi bir öğrenciyi, komünist militanlar kaçırıp işkencelerle öldürmek istemişlerdir. Ellerinden kurtulan milliyetçi öğrenci kaçmak isterken komünist militanların silâhlarının ateşlenmesiyle yaralanıp yere yıkılmıştır. Ne yazık ki komünist militanların silâhlarının namlusundan çıkan kurşunlar, zavallı ve kanıksanmış bir solcunun da ölümüne yol açmıştır.

Zaten varılmak istenen netice okulun kapatılmasıydı. İşte Bakanlıkta hadiseleri bahane ederek okulu kapatmıştır. Ancak haklı olanın sesi susturulmak istense de susturulamaz. Çapa'lı öğrenciler bir komploya kurban gittiklerini gayet iyi bildikleri için hadiselerin yalancı basın tarafından anlatıldığı gibi olmadığını bütün ilgililere ve milletimize duyurdular. Bu vesile ile bir temsilci heyet seçerek Ankara'ya gönderdiler. 20 günlük bir zamanda devlet kapılarını adım adım dolaşarak hadiseleri izah ettiler.

İşte bu görüşmelerden sonradır ki okulun tekrar açılması hususunda ilgililerde bir gayret görülmektedir. Bir aydır otellerde ve sokaklarda sahipsiz kalan Çapa'lılar okullarının açılacağı günü sabırsızlıkla beklemektedirler. İlgililerin alacağı karar yüzlerce genci sevindirecek ve milletimizin yüzünü güldürecektir.

Böylece sayın Millî Eğitim Bakanı da komünistlerin oyununa gelmemiş olacaktır. İstanbul Valisinin de Bakanlığa yapacağı tekliflerin yüzlerce öğrencinin mağduriyetten kurtuluşu istikametinde olacağını ümit ederiz.

Çapa Yüksek Öğretmen Okulunun en geç 10 Ocak 1971 gününe kadar açılacağı ilgililerce bildirilmiştir. Öğrenciler kararı beklemektedirler. Aşağıda Çapa'lı öğrencilerin temsilci heyetlerinin ilgili mercilere verdiği dilekçeyi okuyacaksınız. Bundan ayrı olarak Çapa'da uzun zamandan beri olan hadiseleri izah eden bir rapor da ilgililere verilmiştir.

Cumhurbaşkanına, Başbakanına, Genelkurmay Başkanına, Millî Güvenlik Kuruluna ve Meclis Başkanlığına verilen dilekçenin metni aynen şöyledir.

Çapa'lıların Muhtırası

Sayın Millî Güvenlik Kurulu Başkanımız; Türkiye'de devam eden Üniversite hadiseleri malumunuzdur. Bu hadiseler içerisinde aşağıda izah edeceğimiz şekilde komplolarla sürüklenen Çapa Yüksek Öğretmen Okulu bugün bine yakın talebesini so kağa atarak Devlet eliyle kapatılmıştır.

Türkiye'de Hukuk Devletini yıkmak ve Demokratik Nizam'a son vermek isteyen bir grup komünist militan üniversitelerde milletin evlatlarına silâh tehdidiyle, işkencelerle kan ağılatıyor. Anayasanın tanıdığı en tabii hakkımız olan okuma hürriyetimiz elimizden alınmış bulunmaktadır.

Büyük bir çoğunluğu köyden gelmiş millete bağlı ve biran evvel okulunu bitirerek millete hizmet etmek aşkıyla yanan Çapa Yüksek Öğretmen Okulu talebeleri bu komünist militanlara iltifat etmiyorlardı. Fakat komünist militanlar okul dışından da militan getirerek zararlı faaliyetlerine alabildiğine devam ediyorlardı. 12 Nisan 1969 tarihinden bu yana okulda bir kaç defa fiilî hâdise çıkartan bu grup 16 Mart 1970 günü akşamdan 100-150 kişilik bir grupla

okulumuza saldırarak okul müdürümüzü kıyasıya döğmüşlerdi. Ellerindeki silâhlarla okulu tahrip edip kaçmışlardı. Hâdise bu kadar vahim olmasına rağmen suçlulara gereken ceza verilmedi.

Derslerinden başka bir şey düşünmeyen talebeler bu hadiseleri şiddetle kınıyorlardı. Fakat bu hadiseden sonra Çapa'lı öğrenciler üniversiteye de sokulmamaya başlanmıştı. Derslere devam edebilmek için rektörlüğe başvuruldu. Rektörün sözü üzerine 6 Nisan 1970 günü rektörlüğe giden 100 kişilik bir temsilci grup tekrar komünistlerin silâhlı taarruzuna uğramıştı. Beş milliyetçi arkadaşımız, bir simitçi ve bir bayan kurşunla yaralanmıştı. Daha sonra bir arkadaşımızın da (Yusuf İmamoğlu) edebiyat fakültesinde öldürülmesi üzerine derslere gitmemiz imkânsızlaşmıştı. Kanunî yollardan müracaat ettiğimiz bütün ilgili mercilerden derse devamımızı sağlayacak bir tedbir göremedik. Ve komünistler silâhlı tecavüzlerine bütün bir sene devam ederek memleketi büyük bir anarşi meydana getirdiler. Buhranı derinleştirmek için bu silâhlı hareketlerine işçileri de alet ederek 16 hazı-

ran olaylarını meydana getirdiler. Hükümetin yerinde aldığı bir karar ve şerefli ordumuzun hareketi, okula devamımız için bir ümit kaynağı olmuştu. Fakat bu baskı komünistlerin üzerinden kalktıktan sonra aynı eskisi gibi hareketlerine devam ettiler. Nihayet üniversiteye sokmadıkları Yüksek Öğretmenli gençleri Çapa'dan dağıtmanın plânlarını hazırladılar.

5 Aralık 1970 günü gece yarısı yatağından kalkıp tualete giden Yusuf Olgun arkadaşımızı 5-6 militan çevirip döverek kendi odalarına götürmek istediler. Ellerinden güçlüğüle kurtulan Yusuf kendi yatakhane sine girmek isterken yatakhane kapısı üç militan tarafından tutulduğu için komploya düşürüldüğünü anlaşıncaya merdivene doğru kaçmak ister. Bu sırada arkasından ateş eden militanların kurşunlarıyla yaralanır ve düşer. Bu sırada Yusuf'tan iki metre ötede ve tam karşıda olan yatakhane kapısını açan birkaç kişiden biri olan Hüseyin Aslantaş Yusuf'a atılan kurşunlardan biriyle yaralanmıştır.

Artık komünistler istediklerini

elde etmişlerdi. Hadiseler bahanesiyle okulumuz kapatılmıştır. Şimdi bine yakın talebe hem yurtlarından, hem de okullarından mahrum bir halde açlıkla kalmıştır.

Gerekli yerlere yaptığımız müracaatlar bir netice vermemiştir. Hadise sağ-sol çatışması olarak geçitirmek istenmektedir. Halbuki okumak isteyen öğrencilere karşı girişilen silâhlı tecavüz aynı zamanda devlete ve devlet kuvvetlerine karşı da girişilmektedir. Üniversitelerde profesörlere, sokakta polise ve şerefli ordumuza karşı giriştikleri sindirme hareketleri, bizlere karşı girişilen hareketlerden farklı değildir.

Bu vahim hadiseleri önlemek, 1000'e yakın millet evladının üniversiteye devamını sağlamak, Çapa Yüksek Öğretmen Okulunun açılması ve suçluların cezalandırılması için şahsınıza ve yüksek makamınıza müracaat ediyoruz. Gerekli emrin verilerek bizleri okulumuza ve üniversitemize kavuşturacağınızı ümit ederiz. Hürmetlerimizi bildiririz.

İstanbul Y. Ög. Okulu Öğrencileri Temsilci Heyet Başkanı

BAYRAM ERDEM
22/12/1970

KOMÜNİST İHTİLÂL TEKNİĞİ

**SENDİKALARIN KOMÜNİST
PARTİSİNİN MAŞASI HALİNE
GELMESİ VE HÜR SENDİKACILIĞIN
YIKILIŞI**

«Bütün bu sendikacı saçmalıkları çöp sepetine atılmalıdır.»

LENİN. 10. Parti Kongresinde (1921)

«İşçi sendikalarının, her ne şekilde olursa olsun iş idaresine karışması, zararlı ve yasak olarak bilinmelidir... Ne Komünist Partisinin, ne Sovyet Hükümetinin ve ne de işçi sendikalarının, hangi şartlarda olursa olsun şunları unutmamaları lâzımdır: Proleter hükümetle idare edilen bir memlekette, sık sık grevlere başvurmak, ancak, işçilerin kültürde geriliği, siyasi gelişme noksanlığı, hükümete saldırma ve mazi olmuş kapitalizm ve tekelciliğin, yeniden canlanışı olarak tarif edilebilir.»

11. Parti Kongresi (1922. Lenin) (1)

Komünist olmayan memleketlerde; grevleri, siyasi greve ve ihtilâlcı grev haline getirmek için; işçi sefaleti edebiyatı yapan komünistler ihtilâli yaptıktan sonra komünist partisinin hakimiyetini sarsacak bütün imkânları yok ederler. Düşmanlar ve düşman olması mümkün bulunan kuvvetler teker teker tasfiye edilirken, sendikalarında müstakil ve dizginsiz kalmasına komünistler göz yummazlar, bir hakimiyeti, işçi diktatörlüğü adını verdikleri, komünist devlet, işçiyi iliklerine kadar sömürür ve köleleştirir.

**KOMÜNİZMDE İŞÇİ GERÇEK
KÖLELİK HAYATI YAŞAR**

Resmî Rus propagandaları, komünizmin bir ülkeyi nasıl kalkındırdığını anlatmak için, kurulan dev tesisleri, artan istihali ballandıra ballandıra anlatır. Ancak bu istihsalin ne şekilde bölüşüldüğünü açıklamaktan ısrarla kaçınır.

Bolşevik ihtilâlinin sonraki kırk yıl içerisinde, sanayi alanındaki üretimde, devamlı bir artım olmuş ve buna paralel olarak da, işçinin yaşama seviyesi düşmüştür; şiddet tedbirleri ve ağır cezalar altında, işçilerin yaşama düzeyinin alçalması, endüstriyel alandaki üretim artışının ruhu ve nedenini teşkil etmektedir ve bunu değiştirmenin yolu da yoktur.

Tomski, Parti tarafından çok hırpalanmış ve nihayet, «idare masrafları hesabı» fikrine karşı, işçi sınıfının yararlarını açık tan açığa savunduğu için, Merkezî Komite den atılmıştı. Buharin, hayatının bahis konusu olduğu yargılanmasında, «insanlık hakları uğruna hürriyetleri ellerinden alınan Kulak'lara acımış olduğunu» itiraf ve teslim etmiştir. Rikof, işçilerin yaşama düzeyini yükseltmek için istihlak maddeleri hafif sanayinin geliştirilmesi fikrini savunduğu zaman, yerinden atılmıştı. Bugün, Sovyet Rusya'da her işçi ve aydın, kuşon biriktiren yukarı tabakaya yükselmeyi ummaktadır. (2)

**İŞÇİ CENNETİ (!) RUSYA'DA
SENDİKANIN VAZİFESİ, İŞÇİNİN
DEĞİL KOMÜNİST PARTİSİNİN
MENFAATİNİ KORUMAKTIR**

1933 yılına kadar, işçi sendikalarının görevinin, «yönetmenliğe yardım etmek» ve hüviyetini, ancak bununla ispat etmek olduğu, pek berrak olarak görülür. Bunun böyle olduğunu, Sendikalar Birliği Genel Sekreteri J. D. Veinberg, Heyet toplantısında, gayet ince bir şekilde, Trud'da yayınladığı gibi, anlatmıştır:

8 Temmuz 1933 — «Ücret sistemini ve iş standartlarını, doğru bir şekilde te-

sis etmek için, bu gibi kararların sorumluluğunu, doğrudan doğruya tesis yöneticilerine ve teknik müdürlere yüklemek gerektir... Yöneticilerden başka hiç bir kimse, teknik standartlama, ücret ayarlaması, kotalar, parçanın değerlendirilmesi, v.s. için sorumlu tutulamaz. Bugün tesislerimizde, birkaç yoldaş, sendikaların, yönetimde olduğu kadar ücretler konusunda da söyleyecek sözü almalıdır fikrine iştirak etmek tedir. Bu esaslı bir hatadır. Bunun anlamı, sendikanın yönetmenliğin yerini tutması demektir. Bu, «solcu»luğa karışan bir fırsatçılık, tek elden idare sistemini çökertmeye çalışmak, yönetmenliğin işletmecilik görevlerine karışmak demektir. Bu önlenmelidir.» (3)

Komünist olmayan memleketlerde sendikaların temel vazifesi işçinin hakkını korumaktır. Ücretlerin artırılmasını talep etmek ve bunu gerçekleştirmek için grev yapmak sendikaların en basit hakkı olarak kabul edilmektedir. Ancak Rusya'da ücretin tayininde sendikanın hiç bir rolü olmaz.

**İŞÇİ MENFAATİNE YARAYAN
SENDİKACILIK YOKTUR**

Veinberg, İşçi Sendikaları Merkez Teşkilatı tarafından tertip edilen bir konferans ta, ücret konusunda takip edilecek siyaset üzerine konuşmaktaydı. Bu hususta Trud'da şu yazı çıkmıştır:

Ocak 1933 — «Ücretler meselesinde Partinin takip etmekte olduğu siyasetin, her ne suretle olursa olsun, bozulmasına göz yuman herhangi bir sendikacıyı, fırsatçılara yaptığımız gibi, ağır şekilde suçlandırmalıyız... Şu gibi fısıltıları duyduğunuz olmuştur: «Ücret mevzuunda, sanayi idarecilerinin vermiş oldukları HAKLARA SENDİKALARIN KARSİ KOYMASI YAKIŞIK ALIR MI? Sayet bunu yapacak olursak, işçilerin karşısına hangi yüzle çıkacağız? Sendika görevlerinin bu kadar yanlış anlaşılması, cidden utanırdır. Bu gibisine saf ve basit «sendikacılık» derler... İşçi men-

Resmini gördüğünüz Vorosilof diyor ki: «1919 yılında, teslim oldukları takdirde gerek kendilerinin ve gerekse aileleriyle eşleri efradının tekrar evlerine dönmelerine müsaade edeceğim vadi ile Kiev'de 11 bin Çar subayını teslim almaya ikna etmişti. Sözüne kanarak teslim olmaları üzerine 11 bin subayın erkek çocuklarıyla birlikte idam ettirdim. Karılarıyla kızlarını ise Rus ordusu tarafından kullanılmak üzere umumhanelere gönderdim.»

faatlerini bu türlü savunma «teknikğine» karşı, şiddetle savaşmalıyız.» (4)

«15 Kasım 1932'de, İş Kanununun 47. kısmı tamamen yeniden hazırlandı. İşverenler, artık işten kaçanları haber vermeden işinden çıkarmaya (eskiden olduğu gibi sadece yetkili olmayıp) mecburdular; bunun için de, yeter bir sebep olmadan bir günlük devamsızlık kâfiydi. İşinden kovulmuş bir kaçığın yiyecek karnesi ve giyecek kuponları elinden alınacaktı; tesis tarafından kendisine verilmiş herhangi bir barınaktan da atılacaktı. 26 Kasım 1932 de, Çalışma Bakanlığı şunu ilâve etti: «Derhal, ailesiyle birlikte, başka bir yer temin edip etmediğine ve mevsime bakılmaksızın ve hattâ «nakliye kolaylıkları temin edilmeksizin» kapı dışarı edilecekti.

AGIRLASAN ŞARTLAR

«Tekmil talimatın, haince evden çıkarılma cümlesi üzerinde toplandığı apaçık. Hattâ bu, 27 Haziran 1933 tarihinde, daha da sıkılaştırıldı; buna göre, suçlu sadece işverenin malı olan binalardan çıkarılmayıp, aynı zamanda, işverene yapmış olduğu anlaşma gereğince, kendisine «oturma yeri» olarak ayrılmış olan, kooperatife ait yapı veya evden de çıkarılacaktı. Sovyet endüstrisinde, daha ziyade yeni dev tesislerde, ücretli veya maaşlı memurların faydalanabileceği diğer iskan kolaylıkları azdır.»

20 DAKİKA GEC KALMAK

28 Aralık 1938 kararnamesi, çalışma şartlarını daha da zorlaştırdı. Her türlü tembellik, işe geç kalmak, yemeğe erken kaçmak, iş başında hastalık numarası yapmak gibi suçlarda, önce paylama cezası verilmekte ve bu suçların tekrarı halinde de, işçi, ya kovulmakta, ya da daha düşük ücretli bir işe geçirilmektedir. «İşe yirmi dakikadan fazla geç kalması» halinde işçi «haksız yere» bir gün işe «devam etmemiş» gibi kabul olunmakta ve bu suçun ağır cezalarına çarptırılmaktadır. (5)

**ANGARYA'YA KATLANMAYAN
İŞÇİLERİN SONU**

1940 yılına kadar üretimi arttırma paahasına yapılan çılgınca yarışta, cezalar artırılarak, disiplin tedbirleri daha çok tesirli ve boyun eğilir hale getirildi. 26 Haziran 1940 tarihli o berbat kararnameye göre, «kaçaklık» veya «haksız yere devamsızlık» hallerinde, önceleri, iş yerinde altı aya kadar ceza iş uygulanmaya başlandı. Bu şu demektir: 1— Bu zaman içerisinde işçi, yüzde yirmi beş daha az ücretle çalışırdı; 2— Herhangi bir karşı gelme veya itaatsizlik, ceza evinde olduğu gibi işlere tabi tutulurdu; 3— İşçinin sosyal hakları ortadan kaldırırdı. Bütün bunlara rağmen, bu berbat kanunun uygulanmasına devam edildi. Bu kanun, sorumlulara, hükümet ve parti düzeyinde bir yetki tanıyordu. Buna göre, bir gün devamsızlık hali için verilen cezaların, önceleri yirmi dakika geç kalınması halinde, sonra da, yemeğe erken gitme veya yemek paydosundan vaktinde dönmeme gibi durumlarda da, uygulanması mümkündü. İş bununla bitmiyor, 18 Ocak 1941 de yayınlanan çalışma tüzüğüne göre, «kaçaklık» halinde uygulanan cezalar, fazla çalışmak istemeyenlere de şümullendiriliyordu.

(Davamı var)

(1) Gizli İsim. Lin Yutang S: 99.

(2) Gizli İsim. Lin Yutang

(3) Gizli İsim. Lin Yutang. S: 111

(4) Gizli İsim. Lin Yutang. S: 112.

(5) Gizli İsim. Lin Yutang. S: 125.

Komünist İşkencesi Millî Uyanışı Durduramaz

29 Aralık Salı günü saat 21.00 sularında İstanbul'daki Site Talebe Yurdu, komünistler tarafından basılarak milliyetçi talebelere Yunan Palikaryalarını, Rus askerlerini kışkıracak tipte işkenceler yapıldı. İşkencelere bahane olarak, bir grubun Edirnekapı'daki Vatan Yurdu'nu işgal gösterildi.

Mücadele Birliğine bağlı milliyetçilerin dolapları kırılarak, ders kitaplarına varasıya kadar her şeyleri tahrip edildi. Gözleri bağlanarak bıçaklananlar oldu.

Şu an yanımızda mezkur yurtda işkenceye tabi tutulan Mimarlık Fakültesi öğrencisi Adıyamanlı Mehmet Delice var:

— Hadiseyi kısaca özetlermisiniz?

— Saat gece 11 sıralarında yurda geldim. Kapıda bir fevkalâdelik vardı. Şebekemi göstermemi söylediler. Gösterdim ve serbest bırakıldım. Tam merdiveni çıkıyordum ki, giriş holünde silahlı olan ve Dev-Genç'e mensup olduklarını söyleyen, maskeli bir grup «Mücadeleci, aşağı gel» diye bağırıyorlardı. Kollarıma girerek yurt Temsilcilik odasına soktular ve ifademi aldılar. Daha evvel dolabımı kırdıkları için, Mücadele Birliğine mensup olduğumu biliyorlardı. Tekrar sordular. Mücadele Birliğinden olduğumu söyledim. Buradan odama çıkardılar. Öldürelim diyorlardı. Bir kısmı yatağa bağlanarak odanın dinamiklenmesini teklif ediyor, bir kısmı pencereden atılarak olayın failsiz bırakılmasında ısrar ediyordu.

— Bu arada aranızda ne gibi konuşmalar cereyan etti?

— «Edirnekapı Yurdunu bastınız. Ve yoldaşlarımızı dövdünüz» dediler. Ben ise olayla Birliğimizin alakasının olmadığını defalarca izah ettim. Anti-empyralist olduğumu, Mücadele Birliğine mensup olduğumu tekrar tekrar söyledim.

—Evet... Buyrun, devam edin.

— İşkence usullerinden gözlerimi bağlayıp, demir çubuklarla dövülmemi tercih ettiler. Yatağa yığılmıştım. Yanım saat sonra bir komünist tarafından sol bacağım, iki bıçak darbesine maruz bırakıldı. Kan kaybediyordum. Ve tam bu sırada arkadaşım Hasan Arslan'ı da odaya getirdiler. Bana olan olmuştum ama, Hasan'ın da aynı işkencelere maruz kalacağını düşünür ve üzülürken, kendimi kaybettim.

Hasan Arslan'da Adıyamanlı. Ona soruyoruz.

— Siz olayı kısaca anlatırmısınız?

— Yurda girişte 50-60 kişilik silahlı bir grup tarafından karşılandım. Şebekemi sordular. Ve henüz 2000 lira olduğu için tamamıyamadı-

ğım 1100 lira okul taksidimi aldılar. Şebeke kabında Fatih'in portresi ve Birliğimizin amblemi çıktı. «İşte gericilerin şahı geldi» dediler.

— Bu grubun içinde tanıdığınız var mıydı?

— Evet... Birçokları hemşerimdi ve benim gibi onlarda Kürtçe konuşabiliyorlardı.

— Buyrun, devam edin.

— Hangi tür ölümü arzularsın dediler. Ben de farketmez cevabını verdim. Bu arada tokatlamaya başladılar. Ben «İnsan Haklarından bahsediyorsunuz» şu halde bir insan olarak konuşmama müsaade edin dedim. Aralarında ihtilaf başladı. Kimisi işkenceden başka bir şey yapılmamasını söylüyor, kimi konuşmamı istiyordu. Bu arada Necmi Ay isimli arkadaşımızı da döverek içeri getirdiler.

Şu an yanımızda dövülerek işkence edilen Necmi Ay ve Ali Kestek'te var. Birçoğunun parası çalınmış, hepsinin dolapları kırılarak, kitapları yırtılmış, mukaddes kitaplar çiğnenmiş.

Türkiye'de demokratik rejimin olduğu, emniyet kuvvetlerinin ve Vali'nin vazife deruhte ettiği, fakir milletin parasıyla maaş aldığı bir ülkede oluyor, bütün bunlar. İnsanlar dövülüyor, işkence ediliyor ve fakir milletin evlatlarının paraları çalınıyor. Elbiseleri yağma ediliyor. Ne polis var, ne emniyet kuvveti. Aradan günler geçti. Yurt işgal altında. Ama polis görünürlerde yok. Acaba sayın Vali'nin haberi mi yok dersiniz?

Aynı Türkistanda olduğu gibi. Milliyetçilerin bütün suçu, millete bağlı olmak, komünizm ve empyalizmin her türlüüne karşı çıkmak. Kimisi Doğulu. Çok zor şartlar altında Yüksek Tahsil yapmaya gelmiş fakir bir milletin, asırlardır zulmün hora teptiği bir ülkenin çocukları. Ne gariptir ki, zor şartların çemberinden geçerek İstanbul'a gelebilmiş bu fakir talebeler, yine hemşerileri tarafından işkenceye tabi tutuldu. İnsanın aklına Selâhaddin-i Eyyubi geliyor. Hasankeyli Eyyubi. Fakat düşmanı Arslan Yüreklî Rışar'ı harp meydanında yenmeden bir gece evvel, çadırına kadar giderek tedavi etmişti. Hani o mertlik? Gözleri bağlanarak ve bir kişiye 20-30 kişi saldırtılarak erkeklik yapıldığı zannediliyor. Öyle mi? Heyhat!... Bu işkenceler Voyvodanın, Rum palikaryalarının, Dayan plerinin yaptıklarından çok daha haysiyetsizdir.

Biz, bir zamanlar 20 milyon kilometrekare toprak sahibi olan ve gittiği her yere, gerçek

Milliyetçileri takip etmekte mahir, fakat komünistlere gelince bir gözünü yummayı adet eden Emniyet Müdürü Muzaffer Çağlar.

hürriyeti götüren bir imparatorluğun, 777 bin kilometrekare toprağa sıkıştırılmış mirasları. Çok cefa çektik. Yunanlıların İzmir'e girerken 14 yaşını doldurmamış küçük kızlarımıza yaptıkları envay-ı türlü işkenceyi, göğüslerinin baltayla kırılmasını unutmamışlardır. Ermeni komitacılarının 600 bin Kürd'ü şehit ettiğini hatırlamamak mümkün mü? Rus köpeklerinin Karaköş'de camilere sığınmış genç kız ve kadınlara, mabedlerde yaptığı iğrenç tecavüzleri hangi alçak ve köhnemiş zihniyet unutturabilir?

Kim, daha 30 yıl önce Boğazları istiyen Ruslarla kardeşliği tahayyül ediyorsa haindir. Kim, bir Ermeni piçinin kumandasında okullarda flihi hareketler yapıyorsa, ecdadının mirasını payı mal ediyor demektir. Ve hüviyeti ne olursa olsun, kim sırf millete ve İslama bağlılığından dolayı bir ferde zulmederse, mutlaka intikam alınır. Bu böyle biline.

Bütün cihana haykırıyoruz. Komünizm ve kapitalizm sion empyalizminin ayrı iki yüzünden ibarettir. Dünyada komünizmin öncülüğünü yapmış bütün kişiler, Yahudidir. İşte asıl adı Kesile Mordahay olan Marx, damadı Paul Lafargue, Lenin, asıl adı Josef Çugavişlili olan Stalin, Tito takma adlı Josef Brozady, Çin'de Hans Neumann, Michael Barodin, Küba'da Kastro'nun hocası Alberto Bayo, Bertrand Russel v.s. Ve Türkiye'de Parvüs Alexandr Hepland, Polonyalı Yahudi allesinin döllerı Nazım Verzansky ve teyze çocuğu Aybar.

Bunları inkâr edebilir misiniz? Rusyadaki üç başbakan yardımcısından birinin, Amerikadaki Rus büyükelçisi Jakop Malik'in, Komünist Partisi politbüro üyeleri Mihail Suslov ve Şelyepin'in yahudi olmadığını, iddia edebilir misiniz? Sionizm, empyalizmin maşası değil, beyindir, beyler!...

Biz Türkiyede milletimizin kurtuluşunun demokratik yollarla iktidara gelmesinde olduğunu söyleriz. Milleti teşkilatlı gücünün mutlak iktidara geleceğinden korkulduğundan, milletini demokratik yollarla uyarmayı hedef seçmiş Mücadele Birliğini ve Millî Cepheyi susturmak gayretkeşliği vardır. Hiç bir mania, millî uyanışı durduramayacaktır. Asırlardır alınmamış intikamından, milleti, kimse alıkoymayacaktır. Zafer, milletimizin ve bütün milletlerin gerçek hürriyete akışlarını müjdeliyor.

Mücadele Birliği'nin Bildirisi

MÜCADELE BİRLİĞİ İSTANBUL SANCAĞI BASIN BİLDİRİSİDİR.

Aziz Millet,

Büyük Türk Milleti

29 Aralık Salı gecesi saat 11.00 sıralarında silahlı komünist saldırganlar Site Talebe Yurdunu basmışlardır. Aynı gün Edirnekapı Vatan Yurduna bir grubun giriştiği işgal hareketini bahane ederek Site Talebe Yurdunda, içlerinde Birliğimize bağlı milliyetçilerin de bulunduğu öğrencileri teker teker yakalamak, yataklarında uyurken tevkif etmek, temsilciler odasına götürerek işkence etmek, dolaplarını kırmak, eşyalarını kırmak, eşyalarını yağmalamak, kitapları ve dergileri yırtmak suretiyle iğrençliklerini bir daha göstermişlerdir.

Birliğimiz, millî uyanışı son iki asırlık tarihimizde görülmemiş bir şekilde ilmi esaslara kavuşturmuş, fedâkar mücadelesi sayesinde bütün yurt üzerinde millî şuur yükselmeye başlamıştır. Bugün milletimiz asırlık ızdırabını, mesullerini ve kurtuluş yolunu öğrenmek üzeredir. Milletimiz Kars'tan Edirne'ye kadar, gayri millî

nizâmın iğrençliğini görüyor, yahudi usaklarının iğrenç zulmünü görüyor. Ve kurtuluşun demokratik yollarla milletin iktidara gelmesi olduğunu anıyor.

İşte komünist saldırganlar bu uyanışı durdurmak için, birliğimizi ve dolayısıyla bütün bir millî cepheyi susturmak gayesiyle, hıyanetlerine sabotajlarına ve silahlı saldırılarına hız verdiler.

Şunu bütün cihan duysun ve kızıl komünist usakları unutmasın ki, inancımız, fikirlerimiz ve ideallerimiz; kurşunlandıkça kuvvet kazancak. Ve işkenceleriniz, millî uyanışı görülmemiş bir hızla bütün yurda yayacaktır. Bu uyanışı ve milletimizin eski büyüklüğüne kavuşmasına hiçbir ihanet hareketi mani olamayacaktır.

Ayrıca, siyasi iktidarın mes'ul başına ve siyasi iktidardan temsilcisi bay Valiye soruyoruz: «Tedbir alacak mısınız?» yoksa halk Kayseri'de, Konya'da ve Taksim'de komünist kudurganlarına karşı mecbur kaldığı usüle başvursun mu? Cevap bekliyoruz!..

MÜCADELE BİRLİĞİ
İSTANBUL SANCAĞI

ÇOCUĞA KARŞI AÇILMIŞ SAVAŞ: KÜRTAJ

Ana rahmine ve hayatıyet belirtileri göstermiş müstakbel bir yavruya karşı açılan korkunç savaş, «Kürtaj» dan bahsedeceğiz. Türk siyasi hayatın günlerde, tekrar «Kürtaj ve Doğum Kontrolü»nin gerçekten derin depresyonlar geçirdiği şok konusuna dönmemiz, gerek olayın vahameti ve gerekse okuyucularımızın devamlı ısrarları yüzünden kaçınılmaz oldu.

Okuyucularımız hatırlıyacaktırlar. Bir-iki hafta önce doğumu kontrol ve kürtajla nüfusun dondurulmak istendiğine temas etmiştik. Doğum tahdidini ve kürtajın yapılmasını arzu eden, serbest bırakılmasını isteyenlere, ilkin ekonimimizi tetkik etmeleri gerektiğini hatırlatmıştık. Daha ziyade kürtajın serbest bırakıldığı ülkelerdeki durumu ve hap imal eden firmaların iç yüzlerini açıkladığımız önceki yazımızla ilgili olarak, okuyucularımızdan mevzuun daha da genişletilmesine dair, ısrarlı teklifler almış bulunuyoruz.

YETKİLİLER BU SORULARI CEVAPLANDIRSIN.

Doğum kontrolünün yapılması, kürtajın serbest bırakılıp bırakılmaması hususunun tartışılmasından önce bazı suallerimiz var:

1 — Doğum tahdidine ve kürtajın yapılmasına ekonomik zaafiyet sebep olarak gösterilmektedir. Şu halde Türkiye ekonomisine kimler hâkimdir? Doğum ve kürtajla dünyaya gelmesi, anne hayatı tehlikeye atılarak önlenen yavrunun nafakasını kimler gaspetmektedir?

2 — Fazla çocuğun açlığa sebep olacağı, kıtlık getireceği meyanında her gün basın ve radyo tarafından yapılan propagandaları dinleyipte, çocuğunu düşürmek için (ki Türkiye'de her gün 1000 kadının düşük yaptığı söyleniyor) kibril çöpi, şiş, tiğ, toka vs. gibi araçlar kullanarak, kendi hayatına ve karnında uzun müddet taşıdığı yavrusuna kıyan annelerin, bu hareketlerinden kimler mes'uldür? Anne sevgisini, çocuk doğurma faziletini iğrenç fikirlerle târ-ü mar etmek hangi alçakça zihniyetin işi olabilir?

3 — Türkiye topraklarının yarısından fazlasının henüz ekilmediği ortada iken, açlıktan bahsetmek, halkı tedirgin etmek soğuk harp değil midir?

4 — Dünyada kontrol hapları imal eden fabrikaların hüviyetleri niçin açıklanmıyor? Hacettepe üniversitesine kadar gelerek «Türkiye'nin mutlak doğum kontrolü yapması gerektiğini» seri konferanslarla anlatan J. Rockefeller kimdir? Türkiye'de doğum kontrolü faaliyetlerini bir ermeni doktor organize etmiyor mu?

5 — Kürtajın serbest bırakıldığı yerlerde fuhsun önüne geçilemediğini inkâr edenler, şahsiyetsizdir. Onlara İngiltere'ye bakmalarını tavsiye ederiz. Türkiye'nin de bu hale mi gelmesi arzulanıyor?

6 — Milletimizin neslinin tedricen yok edilmesini esefle müşahade eden ve Macar olmasına rağmen haykıran Profesör İmre Toth'u, kürtajın ve kontrolün zararlarını anlatmaktan korkan, milletimizin yok oluşa sürüklenişini basit menfaatler mukabili seyreden ilim adamlarına, doktorlara örnek gösterir ve susmaya devam ettikleri müddetçe mes'uliyetlerinin arttığını hatırlatırız.

7 — Ane rahminde teşekkül etmiş yavruların, sivri aletlerle parçalanmasına ezilmesine aldırmanın vakuüm metoduyla dışarı çekilmesinin cinayet olup olmadığını sorarız? Evet!... Bir hayata son vermenin hukuki adı nedir? Doğum kontrolü mü, aile plânlaması mı, yoksa anneye sağlanan mutluluk mu?

8 — Üstün kaabiliyetlerin ilk doğumlarda meydana gelemediğine dair misaller çoktur. Hayata gelmesi halinde parçalanan mahlûkatın, büyük ilim adamı veya büyük bir komutan olamayacağını kim iddia edebilir?

9 — Anneliğe hazırlık, aybaşı, hamilelik, emzirme kadına ait tabii hasletlerdir. Bu hasletlerin gerek anne ve gerekse doktorlar tarafından darbelenmesi, ortadan kaldırılmak istenmesi asabi ve ruhi muvazenesizliklere yol açıyor mu?

10 — Türkiye'de her yıl 500 bin kadının kürtaj yaptırıp 10 binin öldüğü vakası sarıhken, kürtajın serbest bırakılmasını teşvik ne gayeyi gütmektedir? Yoksa kürtaj çok basit bir operasyon mu?

11 — Anne ve babalar kendi saadetlerinin yerine yavrularının saadetini tercih ederler. Bu yüksek insanlık vazifesini dejenere etmeğe, kadını sadece biolojik ihtiyaçları tatmin eden ruhsuz bir organizmaya benzetmeğe kimin hakkı var?

12 — Kürtajı daha çok evli kadınların yaptırmak istediği büyük bir yalandır. İngiltere'de kürtaj için rastgele muayenehanelere giren hamile kadınların %80'i evli değildir. (Bu husus yabancı basından pasajlar geçen sayılarımızda göstermiştik.) Durum Türkiye'de daha değişik midir zannediyorsunuz?

13 — Nüfusumuzun dondurulması için her yıl A.B.D. Kanada ve İsveç Hükümetleri tarafından yapılan karşılıksız, hap, rahim içi aletleri ve jeep yardımları safiyane duygularla hayra yorumlanabilir mi? Halbuki bizim iktisaden geri kalmış bir ülke olduğumuz biliniyor. Mezkûr yardımların iktisadi amaçlarla kullanılması daha iyi olmaz mıydı?

Bu soruların ışığı altında mevzuuyu derinleştirelim.

ANNELİK VAZİFE VE SEVGİSİ YOK EDİLMEK İSTENİYOR.

Canlı varlıklar nesillerinin devamını sağlamak için çoğalmak mecburiyetindedirler. Çocuk suz bir ailenin yuvası sessizdir. Çocuğu olmayan anne veya babaların mutsuz ve çok kere sinirli oldukları her zaman görülen olaylardır.

Neslin idamesi, yeni yavrunun ihtimamla yetiştirilmesinde kadının yükü ağırdır. Hayvanlar arasında dahi, annelerin yavrularını korumak için hayret edilecek bir mukavemet ve ihtimam gösterdikleri, hırçınlaştıkları görülür. İnsanlar da böyledir. Anne çocuğunu korumak için akıl almaz fedâkârlıklara katlanır. Madrid'te kıtlığın başgösterdiği senelerde, kadınların devamlı ziyflamalarına mukabil, ceninlerin devamlı büyüdükları müşahade edilmiştir. Bu takdiri ilahiden başka bir şey değildir.

ayaklar altına alınması için, envayi türlü propagandalar almış yürümüştür. Anne sevgisi dejene-

re edilmek istemektedir doğum kontrolü ve kürtajla.

Tanınmış Fransız alimi Dr. Alexis Carrel Fransa'da doğum kontrolü tatbikatını ve sonuçlarını anlatırken, «Sonradan büyük felaketler oldu. Fransa nüfusu azaldı. İngiltere'de aynı yolda yürüyor. Amerikada ise nüfusta keyfiyet bakımından büyük değişmeler olmaktadır. Cezanın şiddeti, suçun ne kadar büyük olduğunu göstermektedir» demekte ve insanlık namına bu kadar vahşi ve iğrenç operasyonları takbib etmektedir (Bak. İnsanlar Uyanın - ve İnsan, bu Meçhul eserleri.)

ALEXIS CARREL «ANNELİKTEN KAÇINAN KADIN HAİNDİR» DİYOR

Nev'in idamesinde ağır vazifenin en büyük kısmının kadınların omuzlarında olduğunu söyleyen ilim adamı, anne olmayı kabul etmeyen kadını ihanetle suçlamaktadır. Hakikatte doğumların kadını bedeni ve zihni yönden geliştirdiği hususunda bütün otoriteler hemfikirdir.

Ülkemizde nüfusun büyük bir hızla arttığı ve 20 yıl sonra şimdiki nüfusun iki misline varacağı ve kıtlık olacağı görüşünde ısrar ediliyor. Azıcık düşünen kafa, doğumu kontrol etmeyi istemedi önce, ekonomimizi pay-ı mal eden firmaları, teşekkülleri ve şahısları araştırmalıdır. Bu araştırıldıktan ve mevcut ekonominin artan nüfusu karşılamayacağı kesinlikle tesbit edildikten sonra, doğum kontrolü ve kürtaj istemekte hak iddia olunabilir. Halbuki Türkiye'mizde durum değişiktir. Ekonomimizin millileştirilmesi halinde değil, şimdiki nüfusun iki mislini doyurabilmek 5 misline dahi rahat yaşama imkanı sağlanabilir. İşte Fransa... 550 bin kilometrekare toprakta yaşayan 48 milyon kişi. Fransa'nın nüfusunun az olduğu bar bar bağırılıyor. Türkiye'nin ise yüzölçümü Fransa'nın tam 1,5 misli ve nüfusu son sayımlara göre 35 milyon civarında.

HER KADIN KAÇ ÇOCUK SAHİBİ OLMALIDIR?

Alexis Carrel Fransadaki nüfus azlığından şikayet ederken, bir kadının en az kaç çocuk sahibi olması gerektiğini şöyle açıklıyor: Bir defa her kadının kendisinden sonra yerini alacak bir kızı olmalıdır. Kadınlardan bazılarının kısır bazılarında irsi bir takım kusurları olduğu nazarı itibara alınır, normal çiftlerin dört-beş çocuk sahibi olmaları gerektiği anlaşılır.

Carrel, nüfus azlığının medeniyetlere musallat olmuş bir soysuzlaşma hastalığı olduğunu ve bu hastalığın eski Yunan ve Roma'yı çökerttiğini belirtir. Vakıa eski Yunan ve Roma'da filozof diye takdim edilen kimselerin hepsi, istisnasız homoseksüeldir. Bu korkunç illet kadının mevkini çok darbeledi. Ve nüfus artışı durdu. Ölümler, kazalar ve harpler donmuş nüfusu eritti ve koskoca imparatorluklar bakiye hâline geldi. Dr. Carrel nüfus azlığının şimdiki modern milletlere musallat olmuş bir hastalık olduğunu kaydederken, doğum ve ölüm nisbetlerinin değişmesi halinde, 90 sene sonra İngiltere'nin nüfusunun yarı yarıya ineceğini hatırlatır. Ve bu hastalığın önlenmesi için ekonomik, sosyal şartların düzenlenmesinin çocuk düşürmelerine son verilmesinin gerektiğini yazarak devletin ve bilhassa kadınların bu konuda çok hassas olmaları gerektiğini söyler.

(Devamı var)

Millî Mücadelemizin STRATEJİSİ

— 20 —

İşte Sionizm bu üç hedefi ele geçirmek için bir Cihan harbi hazırlamaya karar verdi. Politik dengeyi o hale getirdi. Ve uydurma bir suikast Cihan harbini patlattı.

Vatikanda nüfusunu genişletmek, kaybettiği prestiji toplamak için bir harbi kö-rüklemekte idi.

Bu kuvvetlerin çalışması 1. Cihan harbini başlattı. Ve malum neticeler doğdu.

Rusya'da, Beynelmîlel Sionizmin nüfuzu en yüksek noktaya çıktı. Yahudi hakimiyetine mani olabilecek unsurlar temizlendi. 1935 tarihine kadar dahilde müdahaledebilecek kuvvetler bertaraf edildi. Türk elleri yeniden esirleştiler. Esir milletlerin zenginlikleri ve bütün imkânları, kuvvetli ve sanayileşmiş bir imparatorluk kurmaya harcandı. Beynelmîlel Sionizmin Kuzey steplerindeki mutlak hakimiyeti teşekkül etti. Rusya, beynelmîlel Sionizmin namına kullanılacak büyük bir balyoz haline getirildi.

Amerika'da bu nüfuz da yüksek bir hale gelmiş bulunuyordu. Ancak Almanya'da komünizm, mukavemetle karşılaştı. Ve Hitler hareketi doğdu. Bu hareket millî bir devlet ve sanayi kurmaya çalışıyor ve Anti-sionist bir mahiyet arz ediyordu. Halkın temayül ve isteklerini karşıladığı için kısa zamanda muvaffak oldu. Ve 1933'de iktidara gelebildi. Yahudiliğin rolünü tahdid eden konularla, sınıl, siyasi, ve sosyal hayattaki menfi tesirleri yok edildi. Almanya'da yüksek bir sanayi kuruldu.

Macaristan komünistleştirilirken şiddetli reaksiyonlar gösterdi. Bu reaksiyonlar gücünden birşey kaybetmediğini, 1963 Macar ihtilâli ile gösterdi. Polonya, Romanya için de aynı şeyler söylenebilir. Bu milletlerin Rus düşmanlığı, millî ve dini temayülleri komünizme karşıdır. Şurası unutulmamalıdır ki, millî karakter silinmez ve kaybolmaz. Hele Rus zulmü olarak ortaya çıkan komünizme karşı reaksiyonlar hiçbir zaman azalmıyacaktır.

Tarihin ve milletler ideolojik yapısının tetkikinden çıkan netice, Almanya'da, Orta ve Doğu Avrupa memleketlerinde bu reaksiyonların yeniden güçleneceğidir. Almanya, Anti-komünist ve anti-sionist bir kurtuluş hareketine girmeye tarihi, jeopolitik, ve ideolojik şartları sebebiyle mecburdur.

Fransa ise eski zayıflığını atlatmış bir vaziyettedir. Şu an takib ettiği politika, mevcut kuvvet muvazenesini zorlar istikamettir. Ancak Fransa, Almanya'nın ken disine zarar verecek tarzda güçlenmesini istemez.

Japonya'ya gelince, Japonya'da ileride, Anti-sionist ve Anti-komünist bir politika takib etmeye mecbur olacaktır. Rus ve Amerikan düşmanlığı ve II. Cihan harbinin acıları bu politikayı ve hareketi ilham edecektir. Japonya, sanayii kuvvetli bir devlettir. Yeniden millî bir siyasete dönüşün şartları birikmektedir.

Sion maliyesinin, Amerikan-Rus kuvvetleri ile temin ettiği muvazeneyi sadece Fransa zorlamaktadır. Önce Rusya'dan kopan Çin, şimdi tecrid edilmiş bir haldedir ve Rus-Amerikan muvazenesine muhaliftir. Çin ve Fransa nükleer silahlara küçük ölçüde olsa bile sahiptirler. Japonya ve Almanya'nın ise bu imkanı elde etmeleri mümkün görünmektedir. Bu neticelere göre, Avrupa'da Almanya'nın kuvvetlenmesi, Fransa'nın milliciliği, Japonya'nın tarihi ve

jeopolitik şartlardan doğan zaruri hareket seyri, Çin'in tecrid edilmiş olması, sionizmin tesis ettiği muvazeneyi bozmağa matuf tarihi birikimdir.

Bu denge ancak, Japon ve Alman kuvvetlerinin müstakil bir politika takibine hazır oldukları an bozulacaktır. Bu anda ise, ictimai ve siyasi infilaklar dünyayı sarsacak ve yeni bir cihan harbi kopacaktır.

Sionizm, mevcut dengeyi korumak ister. Bunun için millî uyanışları durdurmak ve söndürmek ister. Fakat ne Rus, ne de Amerika güçleri bu dengeyi, dünya yuvarlağında devamlı olarak temin etmeye yetmez. Ayrıca Amerika'da beliren anti-sionist ve anti-komünist akımlar Amerika politikasını uyduluktan kurtarabilir. Böyle bir ihtimal gerçek milliyetçi güçlerin zafer şartıdır. Ve Amerika'daki gelişmeler bunu doğrular mahiyettedir.

Şu halde sionizm, teker teker millî uyanışları söndürmeye yönelecektir. Ancak bu hareket eskisi gibi kolay olmayacaktır. Zira dediğimiz gibi, ne Amerika ne de Rusya'nın gücü uyanmaya başlayan millî hareketleri söndürmeye kafi gelmez. Söndürdüğünü zannettiği her millî hareket, başka millî uyanışları temin etmekte gecikmeyecektir. Dünya, eski dünya değildir. Millî karakterlerinin korunmasında milletler, savaşı göze alacak hale gelmişlerdir. Sionizmin insanlığı esir etmeye hazırladığı despotluklar, Asya'da Afrika'da, Amerika'da muhalefetlerle karşılaşacak, millî savaşlar ortaya çıkacaktır. Bu ise uzak değildir. Bu uyanışları kamçılacak husus, Beynelmîlel ve usta bir propagandanın sionizmin oyunlarını milletlere anlatmasıdır.

Bu tahlillerden çıkan netice şudur:

1 — Beynelmîlel Sionizmin kurduğu dengeyi yıkmaya hazırlanan faal güçler şunlardır: Almanya, Japonya, Orta ve Doğu Avrupa milletleri, Çin ve Fransa (Son ikisi için ihtirazi kayıtlar vardır.)

2 — Sionizmin batıdaki jandarması, Amerika'da teşkilatlı güçler.

3 — Rus ve Çin mezalimindeki milletler: Müslüman Türkler.

4 — İki blokun av sahası halindeki müslüman milletler.

5 — Millî bağımsızlık mücadelesini yapan milletler; hususen Afrika'daki milletler.

Bütün bu kuvvetler sionizmin tesis ettiği muvazeneyi bozma istidadındaki kuvvetlerdir.

Bunları bir cephe halinde tutacak politika ise, gerçek emperyalizmin izahından ibaret olacaktır. Komünizmin içyüzü, dönen dolablar açıklanınca sion hakimiyeti yıkılacaktır.

Bunun için bitmez, tükenmez bir propaganda harbi gerekir. Gerçek emperyalizm teorisi, milletlerin hususiyetlerine uydurulmak suretiyle millî hareketlere yön vermedir.

Bunun için gerekli ilmi hazırlık yapılmalıdır.

MİLLÎ BİR HAREKETİ BEKLEYEN MANİALAR VE BERTARAF İMKÂNLARI

1 — Türkiye'ye muhtemel bir Rus saldırısı karşısında, Amerika politikası ne olabilir?

2 — Millî bir hareketi bekleyen Rus veya Amerikan maniası nedir?

Bu suallerin cevabı hayati bir ehem-

miyet taşır. Bu temel meseleleri, bu ana problemde birleştirmek mümkündür. Bu problemi çözerken, Türkiye'nin jeopolitik, tarihi ve psikolojik hususiyetlerini göz önünde bulundurmak icab eder. Bu hususiyetler şunlardır:

a — Türkiye Doğu Akdenizin kapısıdır. Denizci devletlerin Akdeniz yolunun kavşağıdır. İngiltere, Amerika, Fransa, Almanya ve Rusya için hayati bir emniyet taşıdır.

b — Türkiye petrol ve maden cevheri yönünden zengindir. İngiltere ve Amerika'nın petrol rezervesidir.

Jeopolitik ve iktisadi yönden, Türkiye'de bir rejim değişikliği nefsi Amerikan ve İngiliz menfaatleri ile temel çatışma halindedir.

c — Türkiye 100 milyonu aşın, Türk illerinin temsilcisidir. Ve bu nüfus kesafetinin yakından alakadar olduğu dünyadır. Bir kaynama halinde, bu kitlenin ümidli sönmüş olacaktır.

d — Türkiye, İslam dünyasının tarihi lideridir. Türkiye'ye yapılan hareket, bu dünyasında yakın alaka ile takib edilecektir, ve tesirleri görülecektir.

e — Bir hususiyette şudur:

Türkiye'ye sokulmak isteyen her istila, millî tarihle sabittir ki, yıkılmağa mahkumdur. Moğol, Haçlı, Mısır (M. Ali Paşa) Yunan, Fransız, İngiliz istila teşebbüsleri kağıttan canavarlar gibi yıkılmıştır. Türkiye arazi vaziyeti ve halkın müthiş teşkilatlanma ve savaş gücü her istilayı yok edecek çaptadır.

Bu şartları taşıyan bir memlekette, millî bir harekete, Sionizmin Amerika veya Rusya vasıtasıyla müdahale imkanı nedir?

Ana sual budur. Ve devletler politikasını ve ihtimallerini buna göre çizmek gerekir.

Millî bir hareket, sion politikasının hoşuna gitmeyen bir haldir. Bu uyanışı ezme için her şeyi yapacaktır. Millî hareket önce, dahildeki sion uşaklarını bertarafetmeye mecbur kalacaktır. Halkın, sionizme bilerek hizmeti düşünülemez. Halk dindardır, komünist ve sionist aleyhtardır.

sionist ve Anti-komünist bir politika tabik Sionizm, millî hareketi ancak, teşkilatlı, silahlı güçler vasıtasıyla ezmeğe çalışır. İstismar etmek istediği güçlerin başında devletin silahlı kuvvetleri gelir. Bu çirkin oyunu sürdürmek ister.

Bu ihtimal karşısında, silahlı kuvvetlerin önce dünya ve memleket gerçeklerini bilmesi icab eder. Bu istikamette uyarılar yapılmalıdır. Bu uyarıların gayesi, silahlı kuvvetlerin millet düşmanları tarafından istismar edilmesine fırsat vermemektir. Millet düşmanlarının niyetleri planları ve ihanetlerini açıklamak bitmek bilmeyen bir halde devam etmelidir.

Dahilde karşılaşılabilecek ikinci ihtimal, suikastlar ve sabotajlardır. Bunada bir millî hareket, hazır olmalıdır.

Millî hareketin dahildeki asıl gücü, halktır. Bu da halkın teşkilatlanmasını gerektirir.

Bunlar haricinde, millî hareket gayri millî kuvvetlerin iftira ve yalandan imal edilmiş propagandasına maruz kalacaktır. Buna karşı, sion basınının içyüzü, anlatılıp, sion basınının tesiri yok edilmelidir. Bu muvaffakiyetin ilk şartıdır.

(Devamı var)

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

ideolojiler kavgasından akisler

Devlete Bağlı Din Anlayışı mı?

Hacca mani olunamaz

Hac mevsiminin yaklaşması sebebiyle başlatılan ve gayri milli güçler tarafından adicesine devam ettirilen «Hacca izin vermeme» kampanyası son şeklini almak üzeredir. Son yıllarda millet hayatı için loca talimatları geçerli hale gelmiştir. İşte son günlerde Hac ile ilgili olarak ancak mason localarının talimatı olabilecek kararlar politikacılarımızın ağızından duyulur olmuştur. Haccin yasaklanması hususunda sağlık bakanı Vedat Ali Özkan ve İçişleri Bakanı Menteşeoğlu kesin olarak «yasaklandı» derken Süleyman Demirel «Düşünüyoruz. Bu hususta kesin bir şey yok» de mektedir. Unutulmasın ki milletin aleyhine alınacak olan bu ve buna benzer kararların mesullerine karşı millet evlâtlarının kını ebedi olacaktır.

Türkiye'de en metruk kiliseler restore ediliyor. Anadolu'nun dört bir yanı hristiyanlarca mukaddes belde ve Hac yeri olarak ilân ediliyor. Havralar yapılacak ibadetlerin de üzerinde politik mevzuların tartışıldığı, millet aleyhtarı kararların alındığı yuvalar haline gelmiş. Bütün bu ihanetler din ve vicdan hürriyeti adına yapılıyor. Ve gerekli izinler din ve vicdan hürriyeti adına veriliyor. Anayasanın 19. maddesi T.C. vatandaşlarına şu hakkı tanır: «Herkes, vicdan ve dini inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir.

Kamu düzenine veya genel ahlâka veya bu amaçla çıkarılan kanunlara aykırı olmıyan ibadetler, dini ayin ve törenler serbesttir.» Yahudilerin ve hristiyanların en geniş manada bu hürriyetten faydalandığını görmekteyiz. Aynı maddeden müslümanlar aynı şekil de faydalanamıyor, mümince yaşama imkânlarını bulamıyor. Bu, bizzat anayasanın bize sağladığı din ve vicdan hürriyetine vurulan en büyük darbedir. Hac hususunda verilecek menfi karar bu milletin alıntı vergilerle rızkını temin eden kimselere ait olmıyacaktır. Bu karar ancak, 3,5 Rum, Emeni, Yahudi bozguncularının veya mason localarının olabilir. Millet adına karar verme durumunda olanlara hatırlatırız: Alet olmayın.

Haccin yasaklanması hususunda bu karara sebep olarak yurt dışına büyük miktarda döviz gittiğini, bir de kolerayı gösteriyorlar. Yeniden Milli Mücadelede geçen sayısında kolera tehlikesinin uydurma ve kasıtlı bir haber olduğunu açıklamıştı. Politikacılarımızın döviz meselesini öne sürmeleri ise çok gülünçtür. Bu iddia onların zaman zaman millet düşmanlarının paraleline düştüklerinin kesin ifadesidir. Bütçe açığı kapama sevdasına düşenler milli servetin Atina'ya İsrail ile kaçırılmasına mani olsunlar. Hanımları için hususi defile düzenlettirenler, hususi berber tutanlar döviz kaybindan nasıl bahsedebilirler?

Artık milletimiz politikacılarımızın kesin olarak dini inançlarına karşı olduklarını anlamaya başlamıştır. Devlete bağlı bir din anlayışı yerleştirilmeye çalışılıyor. Bu durum müslümanların ibadetlerini yerine getirmelerine tamamiyle engel teşkil ediyor. Ey politikacılar bu mudur. Sizin laiklik anlayışınız? Hani devlet dine, din devlete karıştırılmıyacaktı? Yıllardır Propagandasını yaptığımız lâiklik anlayışı bu değil miydi? Şimdi niye bozgunculuk ediyorsunuz?

Türkistanlılara İhanet Ediliyor

B.M.M. Karma bütçe komisyonunda Dışişleri Bakanlığı bütçe 26 Aralık Cumartesi günü T. Çesi görüşülürken CHP milletvekilleri komünist Çin ile yeni ilişkilerin kurulmasını ve iktisadi anlaşmaların Türk milletin yararına olacağını söyledikten sonra «Kıta Çin'inin Birleşmiş Milletlerde üyeliği aleyhinde neden oy kullandık? Halbuki bu ülke, bizim için talebi fazla esnek olmayan tarım ürünlerimize iyi bir alıcı olabilecekti» demişlerdir.

Buıdan sonra söz alan Dışişleri Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil yaptığı konuşmada; Kıta Çin'i ile iktisadi ve siyasi ilişkiler kurulması niyetinde olduklarını bildirmiştir. Dışişleri Bakanı bu sözleriyle komünist Çin'in Birleşmiş Milletlerde tanınması lehinde olduklarını söylemek istemiştir.

Acaba Türk iktidar ve hariciyesini bu niyete sürükleyen sebep nedir? Türk hariciyesi bu tutumuyla komünist Çin sü rülerinin zulmü altında inleyen ve kurtuluş bekleyen 60 milyon esir Türkistanlının davasına ihanet mi etmek istiyor? Yoksa Türk hariciyesi Beynelmilel Yahudiliğin emrinde mi hareket ediyor?

Geçtiğimiz hafta ABD. Beyaz Saray sözcüsü, Nikson hükümetinin Kızıl Çin ile aralarındaki gerginliğin azalması ve yeni görüşmelerin yapılması için çaba harcadıklarını açıklamıştır.

Nikson hükümetini bu niyete sürükleyen sebep şüphesiz ki Amerikan politikasına hakim Beynelmilel Yahudiliklidir. Çünkü Kızıl Çin ile Amerika arasındaki yakınlaşma ve B.M. llerde tanınması Beynelmilel Yahudiliğin menfaatlerini koruyacaktır.

Türk hariciyecisini de Kızıl Çin'in tanınmasına meyillendiren sebep Yahudi kontrolünde ki Amerikan politikasının Türkiye'deki siyasi hakimiyetinden başka ne olabilir?

Şimdi Türk hariciyesine sor mak gerek: Eğer milli bir dış politika izlediğinizi iddia ediyorsanız, Kızıl Çin'in zulmü altında inleyen 60 milyon Doğu Türkistanlının davasına ihanet edemezsiniz! Ve Kızıl Çin'i B. M. de tanıyamazsınız.

Yoksa Türk milleti sizi ve sizin bu dış politikanızı asla affetmeyecektir.

Beyler kimi temsil ettiğinizi düşününüz ve gaflet uykusundan uyanınız!

İÇİŞLERİ BAKANINDAN SORUYORUZ

Yangının ucu evinize kadar gelince ve komünistler sıkıştırmaya başlayınca, ölenlerin katillerinin yakalandığını söylediniz. Ve bazı isimler saydınız. Saymış olduğunuz bu insanların katil olduğu hakkında hangi mahkeme karar vermiştir? Mahkum ile tutuklu arasındaki farkı hâlâ anlayamadınız mı? Tutuklu bir insanı katil diye takdim etmenin adı «ihzas-ı rey» değil de nedir? Komünist iftiralarıyla hapse attığınız ve 14 aydan beri muhakeme etmediğiniz insanların mes'uliyetini nasıl taşıyacaksınız.

Size sesleniyoruz: Yalnız adalet adına hüküm veren ve hakimi olmak şerefini yürekten hisseden Adliye mensupları! Oturduğu Bakanlık koltuğundan başka imtiyazı olmayan bu adamın bu şekildeki gayri kanunî hareketlerini kim durduracak? Zalimlere karşı, mazlumlara savunan hakimleri, millet hürmetle yade edecektir.

Aşağıda Yavuz Aslan Argun'un İçişleri Bakanına gönderdiği telgrafı sunuyoruz.

**HALDUN MENTEŞEOĞLU
DAHİLİYE BAKANI**

ANKARA

31.12.1970 günü gûya bir hakkın doğduğu iddiası ile tertiplediğiniz basın toplantısında, gene yalan konuştunuz. 13 aydır bu yalanı tekrar edivorsunuz.

Katil ve katil zanlısı mefhumlarının mânasını öğreniniz.

Emirlerinizle Mehmet Büvüksevinc'in sadece ve sadece katil zanlısı olarak 13 aydır tutuklu bulunuyorum. Bildiririm.

Serefli mahkemeler huzurunda yalanınızı yüzünüze çarpacağım. Yalandır.

Size de soruyorum. Hiç mahkemeye çıkarılmadan katil zanlısı olarak bulunduğum bu zaman zarfında, hâdisenin katili veva katilleri hakkında ne gibi bir tahkikat yaptınız, yaptırdınız?

MİLLETİM VE DEVLETİM YAŞAYACAK.

DÜŞMANLARI KAHROLACAKTIR.

**YAVUZ ASLAN ARGUN
KIRKLARELİ CEZAEVİ**

ERMENİ SOSYALİSTLER

Ermenistan hayaliyle kurulan Taşnak ve Hınçak komitelerinin Doğu Anadolu'da yüzbinlerce masum millet evlâdının kanına girdikleri herkesin malumudur.

Sosyalist maskeli Ant mecmuası yeni sayısında «Türkiye de sosyalizm, sosyalist mebus Vartkes efendi» yazısıyla Taşnak komitesine mensup olan Vartkes efendinin Osmanlı mebusan meclisindeki sosyalist fikirlerine yer vermektedir. Hem de Taşnak olduğunu belirterek Vartkes efendinin konuşmalarını yazan mecmuanın ve onun düşüncesinde olanların hangi millet düşmanlarına ulaşık ettikleri ortadadır.

Türkiye'de herkes yediden yetmişe bilmektedir ki bu komiteler ve mensupları milletin

can düşmanı kimselerdir. O zamanki Vartkes efendiler Zohrab efendiler, Norodukyan efendiler bugün sadece isim değiştirmişlerdir.

Parti yöneticiliği ni elinde bulunduran Şefik Hüsnü Değmerin, Nazım Hikmet ve Mehmet Ali Aybar'dan başka Robert Kolejde Teknik Üniversitede, Hukuk Fakültesinde kısaca bütün sosyalist talebe hareketlerinde Ermeni Garbisler, Deniz Gezmişler, Yıhudî Rafaelier, Jaklar, Simoslar bulunmaktadır.

Tamamen millet düşmanlarının insiyatifinde bulunan hareketlerden millete sadece felâket gelir.

DİKKAT

Okuyucularımızın talepleri üzerine orijinal cilt kapakları ve 1-52 sayıların ciltleri hazırlanmaktadır. Taleplerinizi mecmuamıza ve temsilciliklerimize bildiriniz.